

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ЧЕТВРТА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Други дан рада
19. април 2019. године

(Седница је почела у 10.10 часова. председава Маја Гојковић, председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани посланици, настављамо рад Четврте седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у овој години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствују 92 народна посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим да убаците своје идентификационе картице.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 97 народних посланика.

Обавештавам вас да је данас спречен да присуствује седници народни посланик Ђорђе Милићевић.

Прелазимо на тачке 1–18. дневног реда (наставак заједничког начелног и јединственог претреса):

- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О КОНВЕРЗИЈИ СТАМБЕНИХ КРЕДИТА ИНДЕКСИРАНИХ У ШВАЈЦАРСКИМ ФРАНЦИМА,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О БУЏЕТСКОМ СИСТЕМУ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ЧЕШКЕ РЕПУБЛИКЕ О РЕГУЛИСАЊУ ДУГА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ПРЕМА ЧЕШКОЈ РЕПУБЛИЦИ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И *RONDEX FINANCE, INC.* О

РЕГУЛИСАЊУ НЕИЗМИРЕНОГ ДУГА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ПРЕМА *RONDEX FINANCE, INC.* ИЗ ПЕРИОДА КЛИРИНШКОГ НАЧИНА ПЛАЋАЊА,

- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ФРАНЦУСКЕ О АКТИВНОСТИМА ФРАНЦУСКЕ АГЕНЦИЈЕ ЗА РАЗВОЈ И ИНСТИТУЦИЈЕ *PROPARCO* У СРБИЈИ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У КОРИСТ *SOCIETE GENERALE* БАНКА СРБИЈА АД БЕОГРАД, КОМЕРЦИЈАЛНЕ БАНКЕ АД БЕОГРАД И ВОЈВОЂАНСКЕ БАНКЕ АД НОВИ САД ПО ЗАДУЖЕЊУ ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА „СРБИЈАГАС“ НОВИ САД, ПО ОСНОВУ УГОВОРА О КРЕДИТУ ЗА ИЗГРАДЊУ ГАСОВОДА НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ОД ГРАНИЦЕ СА РЕПУБЛИКОМ БУГАРСКОМ ДО ГРАНИЦЕ СА МАЂАРСКОМ И ДРУГИМ СУСЕДНИМ ЗЕМЉАМА СА РЕПУБЛИКОМ СРБИЈОМ КРОЗ УЛАГАЊЕ У КАПИТАЛ АКЦИОНАРСКОГ ДРУШТВА *SOUTH STREAM SERBIA AG, ZUG*, ШВАЈЦАРСКА,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАПОШЉАВАЊУ СТРАНАЦА,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТРАНЦИМА,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ЗАКОНА О УПРАВЉАЊУ АЕРОДРОМИМА,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЖИЧАРАМА ЗА ТРАНСПОРТ ЛИЦА,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕВОЗУ ПУТНИКА У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ЗАКОНА О ПОСТУПКУ УПИСА У КАТАСТАР НЕПОКРЕТНОСТИ И ВОДОВА,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ УЈЕДИЊЕНОГ КРАЉЕВСТВА ВЕЛИКЕ БРИТАНИЈЕ И СЕВЕРНЕ ИРСKE О МЕЂУНАРОДНОМ ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОСТУПКУ РЕГИСТРАЦИЈЕ У АГЕНЦИЈИ ЗА ПРИВРЕДНЕ РЕГИСТРЕ,

- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАЛОЖНОМ ПРАВУ НА ПОКРЕТНИМ СТВАРИМА УПИСАНИМ У РЕГИСТАР,
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПРАВИЛНИК О УНУТРАШЊЕМ УРЕЂЕЊУ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ РАДНИХ МЕСТА У СТРУЧНОЈ СЛУЖБИ ЗАШТИТНИКА ГРАЂАНА,
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПРАВИЛНИК О УНУТРАШЊЕМ УРЕЂЕЊУ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ РАДНИХ МЕСТА У СТРУЧНОЈ СЛУЖБИ ПОВЕРЕНИКА ЗА ЗАШТИТУ РАВНОПРАВНОСТИ.

Нећу вам читати кога сам позвала на седницу.

Овде су присутни министар финансија господин Синиша Мали и остали сарадници министара у Влади.

Следећа на списку је посланица Снежана Пауновић.

Изволите.

СНЕЖАНА ПАУНОВИЋ: Захваљујем се.

Поштована председавајућа, уважене колеге, поштовани министре са сарадницима, грађанке и грађани Србије, у начелној расправи, као овлашћени о сету закона који је пред нама, у име Социјалистичке партије Србије говорио је колега Неђо Јовановић, а ја ћу се осврнути на Предлог закона о конверзији стамбених кредита индексираних у швајцарским францима, пре свега.

Пред нама је закон, као предлог Владе, који покушава да помогне грађанима оштећеним и задуженим у швајцарским францима. Шта то заиста значи? Чули смо дискусије, које су биле различите, на тему. Постоје различити ставови, постоје различита тумачења, међутим, једно је сигурно – проблем је велики, велики број грађана је задужен у швајцарским францима. Оно што је сигурно и што можемо да тврдимо, то је да је сваки од тих случајева појединачан и да се они заиста разликују, тако да није било реално очекивати да ће један акт, један документ у виду закона решити све проблеме. Он је засад најбоље решење које је држава могла, и први пут, морам нагласити, понудила људима који су задужени у овој валути.

У члану 3. овог закона каже се: „Одредбе овог закона примењују се на уговоре о кредиту код којих је на дан ступања на снагу овог закона отплата кредита у току, осим уговора код којих је до тог дана извршена конверзија стамбених кредита у стамбене кредите индексираних у еврима. Одредбе овог закона примењују се и на уговоре о кредиту, односно на стамбене кредите код којих је до дана ступања на снагу овог закона дуг по кредиту доспео у целости, а није покренут поступак принудног извршења

или вансудског намирења, односно код којих је до тог дана покренут или је у току поступак принудног извршења или вансудског намирења, укључујући и стамбене кредите код којих је извршена продаја стамбене непокретности која је била средство обезбеђења, а дуг није измирен у целости“.

Акценат ћу апсолутно ставити на последњу категорију људи, не зато што мислим да су све наведене категорије људи мање важне, него зато што је ово можда највећа потврда онога што је у том периоду од 2005. до 2008. и 2009. године у ствари највише оштетило грађане, а на шта је остала нема и Народна банка Србије и, у то време, држава као таква.

Истина је, јуче смо овде имали прилику да чујемо да су одређене колеге реаговале и на можда један приступ који сада говори да су грађани задужени у еврима у неком неповољнијем положају у односу на грађане задужене у „швајцарцима“ којима Влада Републике Србије и држава у овом тренутку покушава да помогне, међутим, с друге, свесни момента да се ради о пословним банкама, морамо да нагласимо и да су банке ипак имале више свести о томе шта ће се догодити него што су то у тренутку имали грађани Републике Србије.

Чињенично је стање, када су у питању банке које су давале кредите у швајцарским францима, да се и оне међу собом разликују. Постојала је могућност избора, да ли ћете се задужити у швајцарским францима или у еврима, код одређеног броја банака, али је било и банака за које нисте имали алтернативу, као што је нпр. била „Хипо Алпе Адрија банка“, која је данас продата и данас је „Адико банка“ у Србији, која је у понуди имала само кредите у швајцарским францима. Дакле, сваки грађанин који је био клијент ове банке а определио се за задужење на тај начин да би решио своје стамбено питање није имао алтернативу осим задужити се у швајцарским францима.

Друга много важна ствар, која нас враћа на одлуку Касационог суда, за коју мислим да је врло добра и да је штета што није садржана у лекс специјалису... Мада претпостављам да то можда није ни било могуће кроз овај текст и верујем да само министар зна колико је тешко било разговарати са ове две стране, које имају потпуно различите проблеме и различите интересе, тако да вам честитам на томе да сте ипак дошли до неког решења које, сложићу се са свима који критикују, није идеално, али је неко решење.

Шта се тада дешавало? Све ове банке нису давале кредите у швајцарским францима зато што су код повереника задужиле себе у швајцарским францима и дефиниција тога је, у ствари, у чињеници да су сви клијенти исплаћени у динарској противвредности. Значи, њихов одобрени кредит у швајцарским францима конвертован је пре исплате у

динаре, а онда је, да би био исплаћен продавац, пошто су уговори махом склапани у еврима, по средњем курсу не НБС, него банке која даје кредит, конвертован у евре. Прва зарада пословне банке догодила се управо на конверзији између валуте у којој је кредит одобрен, преко динара као домаће валуте, до евра у којима је кредит исплаћен.

Обезбеђења за то су била хипотекарна и обавеза је била таква да сваки клијент, на бази процене вештака банке, мора да донесе у прилог процену да некретнина којом се гарантује враћање кредита има вредност од 1,2 до 1,5 на према један. Дакле, све некретнине које су оптерећене хипотеком покривале су вредност кредита; чак су у маси биле веће од онога што је био кредит банке који се добија.

Шта се онда догодило? По картици о ануитетима та је рата расла и за два и по пута. У моменту када клијенти више нису били у прилици да плаћају ануитете који су наметнути дошло се до тога да се прогласе кредити и да се хипотекарно банка наплати. Све некретнине које су продате, продате су опет тако што су оглашене од стране банке по цени која стоји у уговору са банком као минимална цена, а онда су евентуално умањене за одређени проценат, у зависности од тога да ли су продате у првој понуди, другој или се чекала трећа као таква.

Клијенти су остали задужени, упркос чињеници да су изгубили некретнину, на бази тога што је банка остала доследна себи да упркос томе да се наплатила кроз продају некретнине на коју је стављена хипотека она и даље терети клијенте за преостали дуг, који је у већини случајева малтене износ главнице.

Дакле, лекс специјалис данас помаже и каже да сте ви у могућности да изаберете договор са банком који ће значити – дуг у „швајцарцима“ конвертован у евре, па умањен за 38%. Али остаје отворено питање грађана, а то је – шта ће надаље плаћати под околностима да су изгубили некретнину због које су се кредитно задужили.

С друге стране, оно што је важно, то је да постоји, на крају, и уставно право – не бих се усудила да о томе говорим пре свега зашто што нисам правник – да свако своју правду потражи на суду због једног, по мени апсолутно неоснованог, богаћења банке, у конкретном случају на штету грађана који су били изложени оваквим кредитима.

Ја не мислим да је чак и за ове људе лоше да са банком разговарају, и знам да овај закон није могао ове људе да третира на начин да каже да они више нису у обавези према банкама иако би било природно да се то очекује под околностима да када имате хипотекарну залогу као обезбеђење кредита оног тренутка када се кроз продају хипотекарне залогe обештетите, ту се негде затвара прича између клијента и вас. Не, они су остали доследни себи, остали су доследни тим каматама које су

подигле вредност кредита два и по пута и сада од људи потражују тај остатак дуга упркос чињеници да су се наплатили и да су људи остали без некретнине због које су се задужили.

Мислим да правду за ову ситуацију грађани морају потражити на суду и верујем да пословне банке нису ниједног трену биле спремне да у том смислу искораче или објасне да је недвосмислено свака банка апсолутно наплатила свој кредит валидно, онолико колико је исплатила у том моменту. Заиста мислим да би одлука Касационог суда морала да буде основ за све будуће радње које ће се дешавати. Као што мислим да ништа мање од ове категорије о којој говорим нису оштећени људи који су свој кредит исплатили у целости и који су сада у једној, како бих рекла, незавидној ситуацији у односу на чињеницу да ће ипак све њихове колеге са даном доношења овог закона имати умањење за 38% у односу на оно што је преостало дуг.

Дакле, овај закон није тешко критиковати и не може се рећи да сви они који су се бавили критиком у последње време нису имали основ, али се мора рећи једна друга ствар и то је... Без обзира на то што спадам у категорију људи који су корисници кредита у швајцарским францима, морам да кажем да ћу гласати за овај закон из два проста разлога. Први пут Влада Републике Србије реагује на тему овог проблема. Мени је жао, чини ми се да не видим представнике Народне банке, за које апсолутно мислим да су у претходном периоду... Ту је колега Арсић био у праву, и држава и НБС су остали неми на једну чињеницу која је вратоломно кренула 2009. године. И тада се могло реаговати лекс специјалисом. То су све критичари овог закона, који су могли да овако лош закон, како га данас критикују, примене тада на пример, и то би онда било и те како повољније за све кориснике кредита. У том смислу, критика данас губи смисао.

Не мислим да смо решили овај проблем, мислим да смо га ублажили. Мислим да ће он, упркос чињеници да прихватам да је важност рада пословних иностраних банака у Србији велика, ипак довести до тога да ће људи правду потражити на суду, да ће се банкама ипак око обештећења, јер објективно банке су се у већини случајева неосновано обогатиле... Опет наглашавам, разлика је у томе о којој се пословној банци која је радила у Србији ради, јер је разлика између банака апсолутно велика. Нису све банке профитирале на исти начин. Али бојим се да је највећи број клијената баш код оних које јесу, које су врло свесно ушле у овај пројекат који им је обезбеђивао... И, како бих рекла, не може се то критиковати, то је посао, банка је ту да заради, али ипак мислим да је ова зарада била далеко изнад онога што би у цивилизованом свету смело да буде дозвољено. Но, то је моменат који ми можемо да критикујемо, али не и да променимо ретроактивно. Данас смо ту где јесмо.

Као и моје колеге из Социјалистичке партије Србије, ја ћу подржати закон који сте предложили, уз захвалност да сте кренули да се уопште бавите овим проблемом. Чврсто верујем, ако пракса покаже да ово решење можда има свој наставак, да ће се Влада Републике Србије огласити и са неком исправком или допуном овог закона. Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама.

Реч има министар.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Уважени посланици, даме и господо, хвала пуно на вашем излагању. Мислим да све што сте рекли говори у прилог томе да је држава морала да реагује, дакле, после тих десет-дванаест година. Имали сте банке са њиховом праксом. Да ли је била етичка или није, то је сада питање да ли то што су они радили има везе с етиком или не, али очигледно су желели да максимизирају свој профит. С друге стране имамо грађане који можда нису прочитали те уговоре како треба. Мало пре сте и сами рекли, лакше је бити генерал после битке него у том тренутку.

Ово говори у прилог томе да је држава морала да реагује. Да није закона, да нисмо натерали и банке, с једне стране, и удружења грађана да седнемо заједно, да пронађемо решење... Да ли је идеално или није, оно је решење и на крају оставља могућност сваком грађанину, ако се не договори, ако не прихвати, да своју правду потражи на суду, што мислим да је фер, за разлику од неких других модела у неким другим земљама. Ово само показује колико је тешка и храбра одлука била, а са друге стране колико смо желели стварно да нађемо неко компромисно решење. Цео закон је компромисно решење. Нажалост, после дванаест, тринаест, четрнаест година, колико ти кредити постоје, не можете да направите апсолутну правду за све, али мислим за већину грађана, оне који су узели стамбене кредите, овај закон представља коначно решење, уколико желе решење. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Снежана Пауновић, реплика.

Изволите.

СНЕЖАНА ПАУНОВИЋ: Поштовани министре, потпуно се слажем и драго ми је да сте ме врло прецизно разумели.

Оно што је јако важно јесте један моменат који ћу рећи ради грађана Србије, а то је да када говоримо о категорији о којој сам примарно говорила чак и они људи који направе договор са банком, бојим се, имају могућност да га тумаче, јер остатак дуга који им се ставља на терет никада није понуђен тим грађанима као могућност отплате на рате, или је то бар искуство са банкама, већ су себи дозволили да за овај период од проглашења, свеједно је да ли су га прогласили 2015, 2016, 2017. или 2018.

године, наплате камату на преостали дуг иако ви као клијент нисте имали могућност да можда од тога побегнете. У том смислу, мислим да чак и они грађани који прихвате договор са банком на бази закона који сте предложили имају простор за тужбу према банци у смислу неоснованог богаћења, ако ни по чему другом, онда по овом основу. Да не говоримо о оном претходном периоду, што заиста није посао нити Владе, нити министарства, нити сте тиме могли да се бавите, јер то већ улази у ону правну заштиту сваког грађанина Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има Предраг Јеленковић.

Изволите.

ПРЕДРАГ ЈЕЛЕНКОВИЋ: Поштовани министре са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, моје колеге Бауер и Мијатовић су говориле о неким другим законима који су на реду, а ја ћу пар речи рећи о изменама Закона о управљању аеродромима.

Ради јавности, предузеће „Аеродроми Србије“ основано је 2016. године са намером како би управљало мањим српским аеродромима. Значи, осим „Константина Великог“ и Аеродрома „Морава“, неких тридесетак аеродрома спада под ингеренцију „Аеродрома Србије“.

Шта се овим изменама Закона, односно овим чланом мења? Мења се суштина. Мисли се на једну децентрализовану причу, у смислу да променом седишта „Аеродрома Србије“ Ниш постаје самим тим, осим железничког, путног, један нови центар ваздушног саобраћаја на простору Србије, али и један од битнијих градова на ваздушној мапи Европе. Ово предузеће ће омогућити већи број нових линија за неке нове дестинације, што аутоматски значи нова запошљавања пре свега, како се то обично каже, људи у оперативи.

Међутим, као што, претпостављам, ресорна министарка и људи из Министарства знају, постоји проблем још у старту – неадекватан простор на самом терену, у постојећој згради, јер је сама зграда недовољно велика да би све функционисало како треба. То значи да се одмах мора кренути од инвестирања, попут нове терминалне зграде, због повећања укупног капацитета ваздушног саобраћаја. По мојим информацијама, увелико се ради пројектно-техничка документација, па бих као народни посланик из Ниша апеловао да се издвоје нека додатна средства, ако је то могуће, у буџету не би ли зграда добила што пре, односно била стављена у функцију и како би „Аеродроми Србије“ ефикасније обављали своју делатност.

Толико засад. У дану за гласање СДПС подржаће сет закона. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Данијела Стојадиновић.

Изволите.

ДАНИЈЕЛА СТОЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Поштовани министре са сарадницима, ја ћу да говорим о Предлогу закона о конверзији стамбених кредита индексираних у швајцарским францима, који Влада предлаже као решење великог проблема за све кориснике ових кредита, који је настао услед великог јачања курса, и надовезаћу се на колегиницу Пауновић.

До проблема је дошло када је ова валута преко ноћи порасла, па је рата, на пример, од 20.000 динара 2008. године порасла на 50.000 динара. Разлог је одлука централне банке Швајцарске да вредност франка више не одржава вештачки на ниском нивоу, већ да га препусти тржишту. Ова одлука направила је потрес на целом финансијском тржишту Европе, а конкретно у Србији погодила је 22.000 корисника.

Оно што мени посебно смета јесте чињеница да се у јавном мњењу ови људи представљају као лакомислени и поводљиви јер су, наводно, били упозорени. Тадашњи гувернер Јелашић заправо није предочио ризике оваквих кредита, а банке су то знале. С друге стране, у тренутку подизања кредита, услови за кориснике су били далеко повољнији, и то је чињеница. Иза ових кредита, морам да подсетим, стајала је Народна банка. Не заборавимо да су ови кредити осигурани код Националне корпорације за стамбене кредите, која је основана још 2004. године.

Држава, односно порески обвезници свакако нису дужни да плаћају цех сваког непрофесионалног банкарског пословања и можда је ово прилика да се оформи посебна институција, која би се бавила само потрошачким, односно потрошачима корисницима финансијских услуга и на тај начин би они били заштићени. Али не заборавимо да су корисници ових кредита на овај начин решавали своја егзистенцијална питања. Другим речима, на овај начин су себи решавали питање крова над главом.

Доношењем овог закона на неки начин биће ублажени проблеми, а и олакшано сервисирање ових кредита.

Као што сте рекли, министре, ово је веома комплексна тема и ствар компромиса све три стране. Сваки од ових 16.000 кредита јесте прича за себе и тек у ових 30 дана, месец дана, колико ће банке имати рок, свако од корисника кредита видеће где се налази и колико му је ово олакшано. Све у свему, дата је прилика да се конверзијом кредита и умањењем дуга од 38% задужени клијенти консолидују и задрже своје некретнине, што и јесте циљ и јесте од великог значаја.

Свакако да је ово решење требало наћи и раније, то је чињеница, али људима којима је ово круцијални проблем, а њих је 16.000, никад није касно. Ја бих то рекла својим речима – да је у једном тренутку држава пропустила или посустала као одговорна држава, а у другом тренутку, сада, држава преузима одговорност за направљене пропусте, што и јесте

њена улога. Тако да ћу ја лично, а и посланици Социјалистичке партије Србије, подржати овај предлог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има Милан Лапчевић.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Поштована председнице, даме и господа народни посланици, поштовани господине министре, овај предлог закона који решава или делимично решава, помаже да се реше проблеми људи који су узели стамбене кредите у швајцарским францима јесте дугоочекиван закон. Нажалост, Србија је једна од последњих, ако не и последња земља у Европи која је реаговала на ове проблеме који су задесили многе земље које су давале стамбене кредите и задужење у швајцарским францима.

Једна од првих земаља које су решиле овај проблем јесте била Мађарска, која је смогла снаге и тужила своје пословне банке које су грађанима давале стамбене кредите у швајцарским францима Европском суду у Стразбуру. Држава је испред својих грађана добила банке и наредила, односно законом уредила да се сви кредити узети у швајцарским францима конвертују у домаћу валуту по знатно нижем курсу и на тај начин заштитила своје грађане од прекомерног скакања курса швајцарског франка.

Србија тек 2019. године решава овај проблем, или делимично решава, што је свакако за похвалу; за похвалу је што се овај закон нашао данас пред нама, али није добро што то није урађено знатно раније, а требало је и морало је узимајући у обзир проблеме које су имали људи који су узели кредите, а и праксу других земаља које су решавале сличан проблем.

Шта је проблем у овом закону и зашто мислим да је он могао и морао да буде бољи? Сваки закон који се прави мора на једнак, односно исти начин да третира комплетну циљну групу на коју се односи. Овај закон кроз члан 3, како је сада дефинисан, то не чини. Односно, извлачи један део те циљне групе, оних људи који су узели кредите у швајцарским францима, и према одредбама овог закона ти људи ће имати повластице, а они други ће бити оштећени.

Односно, чланом 3. се дефинише да ће се закон примењивати на оне стамбене кредите код којих је отплата у току, а не и на оне који су завршени, односно отплаћени, што је апсолутно неправедно према људима који су били одговорни и плаћали своје стамбене кредите иако можда нису имали или су морали да се позајмљују, којима је продата некретнина, којима је прекинут кредит, на други начин намирен итд. Дакле, ти људи су оштећени, држава није стала иза њих, али ће стати иза оних који објективно или можда субјективно нису могли или нису хтели

да плаћају увећане рате кредита. Број људи који су то урадили је преко две хиљаде, они су своје кредите исплатили, били одговорни и биће кажњени, јер они који то нису урадили на време, нису можда ни могли, објективно, стоји и та чињеница, биће награђени од стране државе тако што ће држава стати иза њих, кредити ће бити конвертовани, умањени за 38% и они ће моћи да решавају своје стамбене проблеме даљом отплатом.

Мислим да се по ко зна који пут уводи у праксу један преседан да они који су одговорни, који поштују закон, поштују уговоре по којима се у овом конкретном случају задужују... Или, на пример, било је таквих случајева и код дугова према јавним предузећима, према ЕПС-у за утрошену струју – они који не плаћају струју, неодговорни су, држава стане иза њих, умањи им дуг, да им касније на рате и они много боље прођу од оних који то раде на време. Исти је случај и с овим кредитима, држава је стала иза оних који су били неодговорни једним делом или оних који нису могли да плаћају кредит, а не иза оних који су били одговорни. Мислим да је то непоштено и да није у реду.

На крају, хтео бих, пошто је министар ту, да искористим прилику да упитам пошто се појавила у медијима информација да ће држава Србија донирати за обнову Нотр Дама десет милиона евра. Имам пијетет према сваком уметничком делу, сваком симболу било које државе, било ког народа и ово је страшна ствар што се догодила, као што је страшна ствар што је наш Хиландар изгорео или што је изгорело 150 цркава на Косову и Метохији...

(Председник: Хвала.)

Молим вас само да, пре него што се донесе таква одлука, имате на уму да је Хиландар изгорео 2004. године, да се петнаест година...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Сачекајте да вам одговори министар. Ваше време је потрошено.

Изволите, министре.

СИНИША МАЛИ: Хвала пуно.

Интересантан је коментар и примедба коју смо малопре чули од особе која је и чија је странка била на власти до 2008. године. Кредити у швајцарским францима су кренули 2005. године, ако се не варам. Зашто сте дозволили да ти кредити крену? Мислим да сте имали и министра привреде, имали сте и гувернера и све остале који су били заједно с вама у власти, односно чинили вашу власт. Зашто сте уопште дозволили да дође до овог закона, да дође до кредита у швајцарским францима? Што тада нисте рекли ово што кажете сада да је неодговорно?

Прво, мислим да не треба звати људе који и даље имају кредите у швајцарским францима неодговорним. Мислим да ти људи нису

неодговорни. На крају, држава је овде да им помогне. Мислим да је лицемерно да кажете – а зашто нисте, како бисте итд. за проблем који сте ви креирали и ваша влада. Ја вас питам – због чега сте дозволили кредите у швајцарским францима у том тренутку?

Ми сада покушавамо кроз компромис да нађемо решење, дакле да оно што сте ви изазвали покушамо да на неки начин умиримо и доведемо до коначног решења управо због тих грађана које сте ви назвали неодговорним. Ја се с вама не слажем, грађани су у том тренутку радили оно што су сматрали да треба, било је ту и погрешних одлука неких институција, али не бих сада о томе. Још једанпут, лицемерно је то што сте рекли и то је мој одговор на ваше питање.

Што се тиче Нотр Дама, не постоји још никаква одлука која је везана за било какву помоћ са наше стране њима. Ако буде, обавестићемо вас на време.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има Милан Лапчевић.

Изволите.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Господине министре, потпуно сте ме погрешно разумели. Дакле, ја сам рекао да је добро што је овакав предлог закона дошао на дневни ред.

Такође, да вас подсетим, можда сте то заборавили, пошто мени импутирате да је моја власт и моја странка 2005. године креирала такав амбијент и давала кредите у швајцарским францима, да сте ви били у то време много више власт него ја и да сносите такође ту одговорност. Друго, тада је курс франка био потпуно стабилан, а моја странка није водила нити НБС, нити Министарство финансија. Треће, ако и јесте нека објективна одговорност моје странке, не значи да се ја и тог тренутка и дан-данас слажем са њом. И тада сам сматрао да то не треба да се ради, и дан-данас сматрам, и апсолутно немам разлога да ја као личност сносим одговорност за то.

Само сам говорио о томе да закон, какав год да дође пред посланике, мора да једнако третира све оне на које се односи. Овај закон то не чини, прави изузетак, односи се само на оне који нису исплатили кредит или је кредит у току. Шта ћемо да радимо с оним људима који су исплатили кредит, позајмили се; они ће практично после овог закона бити на неки начин кажњени. О томе се ради.

Што се тиче Нотр Дама, наравно, ми са својим скромним могућностима треба да помогнемо то, исто онолико колико је држава Француска помогла обнову Хиландара или цркава на Косову и Метохији. Мислим да би било крајње ненормално да се разбацујемо огромним цифрама, а да Хиландару, чија обнова траје већ петнаест година, годишње

дајемо по милион евра за обнову, који ће се обнављати вероватно бар још оволико година.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Хвала пуно.

Најпре, још једанпут ћу поновити по питању вашег коментара око мог ангажовања, ја сам у државној управи радио од фебруара 2001. до марта или априла 2003. године. Е па, господине, ако је то близу 2005. или 2006. године, ја не знам, али поновићу то још једанпут па да знате сви по том питању.

Када сам говорио о власти у којој сте били ви, односно ваша странка, на крају, председник Владе је био из ваше странке, претпостављам да је то био програм тадашње владе да се грађанима понуде и кредити у швајцарски францима. Да не помињем овде и да не читам изјаве министара из те владе, министара који припадају вашој странци, шта су и како су рекли.

По питању коментара око члана 3, ја бих вас молио, као одговорног посланика, ако могу тако да кажем, да дате амандман који ће представити решење за оне грађане који су кредит узели и већ га исплатили. Желећи и то решење да нађемо, ми нисмо успели у томе. Правно решење, које ће да узме у обзир и оне кредите који су исплаћени у прошлости, ми – када кажем ми, и НБС, и Влада, и Министарство, и законодавство и сви остали који смо седели – нисмо успели да нађемо. Ако га имате, врло радо ћемо га размотрити и прихватити. Надам се да ваш амандман управо о томе говори, дакле о правном начину како то решити.

Још једанпут, ради се и закон се односи у члану 3. на све оне кориснике кредита који и даље имају кредит у швајцарским францима. Такође смо покрили групу људи код којих је хипотека већ искоришћена али и даље дугују, да се и на њих примењују одредбе овог закона. Дакле, све што је активно покривено је овим законом. Искрено, мада бих највише волео, не знам начин на који могу да покријем и нешто што се завршило пре пет или десет година. Такође, имајте у виду још једну ствар, која је више финансијска: нису у истом положају они који су узели кредит на двадесет и тридесет година, дакле они који су и даље корисници тих кредита, и они који су кредит у међувремену исплатили, који су га користили можда пар година или највише до седам, осам, девет, десет година. Дакле, није ни то иста категорија корисника кредита. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има Бојан Торбица. Није ту.

Реч има Момо Чолаковић.

МОМО ЧОЛАКОВИЋ: Поштована председнице Скупштине, председништво, поштовани министри Синиша Мали са сарадницима, уважени народни посланици, у вези са предлозима закона који су данас на дневном реду седнице Народне скупштине ми изражавамо задовољство ставовима које је изнео министар Синиша Мали. У вези с тим, дајемо подршку за преко 17.000 породица и, по нашој процени, преко 70.000 угрожених грађана, односно чланова ових породица. У том смислу посебно изражавамо спремност за разумевање, спремност за солидарност, која је у овом тренутку веома значајна и битна.

Такође, то исто мислимо када је у питању допуна Закона о буџетском систему, када су у питању запослени у предшколском васпитању и образовању. Посебно истичем потребу да прихватимо објашњења која је министар Мали дао у вези са могућностима државе. Створени су услови за тако нешто и то је јако добро. Сви смо томе допринели. Посебно изражавам ту спремност да се помогне онима који су у тешкој ситуацији. Исто тако, то важи и за запослене у предшколском васпитању и образовању. Због тога нема потребе посебно да говоримо о предностима које су везане за ова два закона.

Подржавамо, такође, објашњења која су дали потпредседница Владе госпођа Михајловић и министар Ђорђевић у вези са законима за које су они опредељени и задужени. У том смислу, подржавамо и те законе.

Мислим да је веома значајно истаћи да наша посланичка група ПУПС помно прати шта се све и у којим областима дешава и у том смислу подржава мере Владе Републике Србије. Због тога ћемо ми у дану за гласање дати подршку свим овим законима који су данас на дневном реду.

На крају желим посебно да изразим задовољство јучерашњим разговорима које је премијерка имала са ратним војним ветеранима. У том смислу, и ови разговори који су били у вези с овим законом и разговори који су јуче започети указују на то да Влада Републике Србије има разумевање за најугроженије становнике и грађане наше земље. Због тога дајемо пуну подршку и надам се да ћемо ускоро и тај закон и то питање имати на дневном реду и подржати предлог Владе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Соња Влаховић.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Хвала, поштована председнице.

Уважени министри, колеге и колегинице, грађани и грађанке Србије, говорићу о Предлогу закона о конверзији стамбених кредита индексираних у швајцарским францима. Закон ће решити велики проблем, тешку финансијску и материјалну ситуацију за 16.800 породица.

Да ли бисмо ми данас, 2019. године, могли да донесемо и говоримо о оваквом закону? Не. Године 2012. затекли смо многе проблеме. После

тешких економских реформи и фискалне консолидације, данас можемо да дискутујемо и говоримо о оваквом предлогу закона. Затекли смо 2012. године државу пред банкротом. Данас, 2019. године, Србија је земља која има суфицит у буџету, земља која је имала привредни раст у прошлој 2018. години 4,3%, земља која сада има јавни дуг 50% од БДП-а. Затекли смо незапосленост, огромну, смањили смо је и преполовили. Наследили смо много проблема, решили смо многе, али решавамо и даље, јер држава Србија то може зато што је јака.

Циљ овог закона је да социјално угрожене породице добију помоћ од своје државе. Ми овим законом решавамо последице, а сви знамо да је узрок настао 2008. године. Помажемо не само грађанима наше Србије већ и банкама и агенцијама за осигурање депозита.

Нашем народу и свима нама дефинитивно је потребна економска култура, коју нажалост немамо, а економско знање које морамо да научимо је управо овај закон. Овај закон је лекција за све нас који се задужујемо и узимамо кредите, јер кредит је веома, веома озбиљан посао. Морамо да имамо одговорност и као друштво и као појединци.

У дану за гласање ћу гласати за овај закон због сто хиљада људи који су у тешкој материјалној ситуацији.

Грађани и грађанке Србије, ни Влада, ни Александар Вучић, ни СНС немају одговорност за стварање овог социјалног проблема, али имамо одговорност да као држава помогнемо и решимо проблеме својих грађана. Није ово једини проблем који смо решили. Садашња Србија мисли и брине о својим грађанима. Јака Србија може да решава проблеме својих грађана, доказ за то је и овај закон. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, колегинице Влаховић.

Реч има народни посланик Зоран Бојанић.

Изволите, колега Бојанићу.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Господине министре, колегинице и колеге, спремим се да говорим и онда видим ове језиво празне клупе наспрам себе и променим концепт који сам имао зацртан у глави. Нажалост, тамо не седе људи који нас годинама... А није било уторка или четвртка да нису поменули проблеме људи који су задужени у швајцарским францима. Помињали су то, али из својих политикантских разлога. Да су имали озбиљне намере, седели би овде данас с нама и расправљали о тој озбиљној теми.

Но, не чуди ме ништа од људи који немају идеје, који немају визију, који се у овом тренутку боре са саобраћајним знацима, са грађевинским машинама, који покушавају да зауставе напредак Србије. Не, неће успети. Има овде посланика који су били у том сазиву када је иста та екипа имала

визију да преко столетног храста заустави изградњу Коридора 11. Слушали смо сваког уторка, сваког четвртка, на сваком почетку заседања причу о храсту, слушали смо неке клетве, слушали смо све и свашта, и нико више не помену храст. Хвала богу, за месец или два видећемо цео Коридор 11 завршен.

Они имају једну велику несрећу, а ми имамо једну велику срећу – да се на челу ове државе налази Александар Вучић, човек који има визију, који има мисију и који има циљ. Уз њега су и ова Влада Републике Србије, ова скупштинска већина и велика већина грађана Републике Србије. То је само један циљ: Србија успешна, Србија цењена, Србија у којој ће сва наша деца имати запослење, из које се неће одлазити и која ће заборавити она времена која су владала све до 2012. године.

Када ово говорим, ово све везујем са свим овим предлозима измена и допуна закона који се налазе пред нама, а то су Закон о планирању и изградњи, о поступку уписа у катастар непокретности и водова, превозу путника, па све до закона о друмском саобраћају. Све су то закони које је донела ова скупштинска већина у неком другом сазиву. Да смо озбиљни људи, да мислимо о будућности, управо говоримо ове измене. Видели смо у току примене закона да постоје делови које треба усавршити, које треба побољшати, треба ускладити са неким другим законима. И ми то редовно радимо, без тога да се осврнемо уназад и да кажемо – па ми смо то донели. Јесмо, али желимо да поправимо, као што желимо да поправимо Србију.

Много бих говорио о свим законима, овде ћу поменути само један, који управо иде у прилог свему овоме што сам напред изложио, а то је Закон о буџетском систему. Ми смо пре непуних месец дана донели измене и допуне тог закона, али смо увидели да треба још једну категорију људи, који васпитавају нашу децу у предшколским установама, изједначити са свим осталим који су у студентско-ученичком стандарду, и управо то чинимо. Значи, исправљамо оно што смо донели пре пар месеци, али исправљамо на корист наших суграђана и свих људи који раде у том сектору образовања.

О закону о конверзији кредита стварно би било илузорно да много говорим после онаквог излагања министра, после излагања колегинице Александре Томић, колеге Верољуба Арсића и колеге Горана Ковачевића. Само ћу дати две напомене. Јуче је Уставни суд Грчке донео једну одлуку, сви које интересује могу да прочитају, а тиче се 70.000 људи који су задужени у Грчкој у „швајцарцима“, где је речено – кредите враћате онако како сте их и задужили. Толико о томе.

За оне који говоре о динарским кредитима, даћу један пример. У исто време када су ови швајцарски кредити били у тенденцији што већег узимања, било је случајева да су и динарски кредити давани 2000. године

за исту намену и исту сврху. Једна компанија је дала динарске кредите својим радницима под веома повољним условима. Десило се 2004–2008. године да су управо ти динарски кредити ишли тенденцијом раста 80% у току једног месеца, а то је био септембар и октобар 2008. године, и дошли су у исту ситуацију у којој су и корисници кредита у „швајцарцима“, да те кредите није било нормално вратити. Нормално, с обзиром на то да се ради о акционарском друштву, скупштина акционара и надзорни одбор утврдили су да такве кредите треба променити и то је одрађено тако што је усклађен с евром и основни дуг и све оно што је исплаћено, и утврђена јединствена каматна стопа, односно фиксна каматна стопа. Тако да мислим да од услова када су додељени кредити, како су дељени зависи да ли су повољнији динарски или нису. У овом тренутку мислим да нису. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бојанићу.

Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, оно што често волим да истакнем у својим говорима, то је нешто што краси нашу власт и што је, рекао бих, главна особина Српске напредне странке, а то је одговорност.

Преузели смо одговорност 2012. године, велику одговорност за будућност свих грађана Србије. А затекли смо катастрофу. Затекли смо опустошену касу, затекли смо празне фабрике, затекли смо дугове од локала па до Републике. Требало је суочити се с тим, требало је имати и храбрости и одговорности али и знања. Решавали смо један по један проблем. Довели смо земљу и финансије у такву ситуацију да данас можемо да говоримо о томе, не само да говоримо, већ и да решимо, да решавамо, да нудимо конкретна решења грађанима које су неки други, који данас не седе прекопута нас јер имају важнија посла, имају важнија посла да руше по Београду, опет да разграђују, да уништавају све оно што СНС, све оно што грађани Србије раде, где стварају бољи Београд, лепши град, у који ће долазити више људи и трошити више новца, од којег ће наши грађани имати интерес, веће плате и веће пензије.

Дакле, с једне стране имате одговорну власт, која помаже грађанима да реше оне проблеме за које ова власт није крива. Ова власт није гурала грађане у загрљај неповољним кредитима, није их гурала у дужничка ропства, али решава тај проблем јер желимо да помогнемо својим људима. Имамо услове, имамо могућности за то. Највећи критичари ове власти данас у Србији јесу управо они који су грађане гурали у такве кредите. Где су они завршили са таквом политиком? Они су са власти отишли, али

пуних цепова, они су награђени од оних који су такве кредите давали, а грађани Србије су били осакаћени таквим кредитима.

Данас се ми, као одговорна власт, трудимо и нашли смо решење да помогнемо грађанима, а то је 100.000 људи који су унесрећени, да изађу из проблема у коме тако дуго живе. Наравно да смо поносни на то и наравно да сваки посланик Српске напредне странке треба то да истакне. Хоћу то да истакнем, хоћу да истакнем да сам поносан на све оно што радимо као власт већ шест година, све оно што радите ви као министар финансија, све оно што ради председник Републике Александар Вучић, који је први председник који је имао храбрости да без обезбеђења сиђе међу те људе који су љути, оправдано љути на државу, не на ову власт, него на државу која их је тада гурнула у тако тешку ситуацију не мислећи на њихову будућност и будућност њихове деце, где ће ти људи да буду када их банке буду остављале без крова над главом. О томе тадашња власт није мислила, било их је баш брига. Било је важно да створе услове себи да зимују на Малдивима, да се бахате по пашњацима, да купују скупоцене сатове, скупоцене аутомобиле, а шта ће бити са грађанима није важно, јер су знали да ће једног дана доћи неки други људи, отераће их грађани, они ће бити пуних цепова, па милина. А шта ћемо са људима?

Е онда је дошао Александар Вучић на место председника Републике и рекли смо – доста. Доста с таквом политиком, доста са расипањем, доста са малтретирањем и иживљавањем над грађанима. Ту смо ставили тачку на пљачку и на неодговорну политику. То сте ви као министар финансија, пре као градоначелник Београда, у пракси показали како изгледа у Београду, још једанпут, бити одговоран за будућност грађана радећи тако да ни динар кредита нисмо узели, а Београд је почео драматично брзо да се развија, да сваке године имамо двоцифрени пораст броја туриста у односу на годину пре.

Сада ти јунаци трче по Тргу републике да руше оно што радимо, да руше ограде, да се боре са оградама, да твитују, да испијају кафице по кафићима. Нека, нека наставе тако. Грађани Србије то знају како треба да оцене и уверен сам, ја желим да избори буду што пре, да што пре отерамо те људе тамо где им је и место и да их више никада не гледам у овим скупштинским клупама. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Филиповићу.

Реч има народни посланик Милан Љубић.

Изволите, колега Љубићу.

МИЛАН ЉУБИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, поштовани народни посланици, данас је пред Народном скупштином Предлог закона о планирању и изградњи. Уставни основ овог закона је да

Република Србија, између осталог, уређује и организује коришћење простора.

Досадашња искуства и пракса у реализацији различитих пројеката у области изградње показали су да се у самом процесу реализације како за саобраћајне тако и за инфраструктурне пројекте од посебног значаја пуно времена изгуби на решавању имовинскоправних односа пре издавања грађевинске дозволе. Као последицу тога, у пракси имамо кашњење са радовима. Да бисмо дошли у фазу изградње путева и пруга, потребно је проћи неколико фаза: парцелацију, препарцелацију, катастарске процедуре али и сам поступак експропријације, који је захтеван и дуготрајан. Најважнији проблем јесте кашњење, тј. пробијање временских рокова, што све има за последицу одлагање реализације самог пројекта. Све ово је везано за решавање експропријације нелегалних објеката, чекање на легализацију, расељавање становништва, као и за сам процес жалби.

Све ово је важно због тога што је само Министарство у свом буџету за 2019. годину планирало отпочињање пројеката чија је вредност процењена на око пет милијарди евра улагања у инфраструктурне пројекте. Све су ово пројекти од великог значаја за Републику Србију, попут изградње Моравског коридора, изградње Фрушкогорског коридора, изградње ауто-пута Ниш–Мердаре, затим, у железничкој, изградње брзе пруге Београд–Будимпешта, реконструкције пруге Ниш–Димитровград.

Пошто долазим из Ниша, желим да нагласим да је планирање изградње новог ауто-пута Ниш–Мердаре велика развојна шанса за неке мање развијене општине попут Меровине, Прокупља и Куршумлије. Затим, модернизација пруге Ниш–Димитровград важна је за грађане Србије и за регионално повезивање, што је стратешки циљ ове владе. Пруга има велики национални и међународни значај и налази се у општој мрежи пруга високе перформансе југоисточне Европе.

Уз све ово, реконструкцијом и модернизацијом железничког коридора од Будимпеште до луке Пиреј преко Србије имаћемо важан транзитни коридор за робну размену са земљама Европске уније. Завршетком Коридора 10 и Коридора 11, као и источног и јужног крака, бићемо чвориште између истока и запада, севера и југа.

Суштина овог Закона о планирању и изградњи јесте брже прибављање грађевинске дозволе. Сама дозвола би се издала тако да би се самом извођачу омогућило да крене са радовима одмах на оним деловима где су завршени поступци експропријације, а где није завршен поступак експропријације и процедуре у катастрима, исте би се решавале паралелно с извођењем радова, при чему се не би нарушавала права власника. Дакле, све би ишло лакше и једноставније. Тиме би све ово било далеко

повољније за инвеститоре будући да би им се рок за прибављање аката за изградњу знатно олакшао, смањила цена реализације пројекта, што би све утицало повољније на саму инвестицију.

Иначе, за све ове пројекте обезбеђена су средства у буџету Републике Србије и гаранције за кредите, са повољним условима. Предност овог закона је што би се знатно убрзала реализација пројеката од значаја за Републику Србију.

У време владавине Демократске странке, због уништавања и урушавања државе, имовине, опште небриге, корупције, продаје, девастације свега, дошло је до стагнације развоја инфраструктуре у корист личног богаћења и пуњења њихових џепова. Поставља се питање зашто нешто нису урадили. То је било време афера и малверзација, злоупотреба и привилегија, као и ненаменског трошења средстава.

Србија данас јесте другачија земља, стабилна, економски јача, уважена у свету. Влада Републике Србије, са председником Александром Вучићем на челу, има за циљ унапређење привреде, отварање нових фабрика, нових радних места, самим тим и више новца у буџету, буџету који је трећу годину заредом у суфициту, што све значи веће могућности за нове инфраструктурне пројекте од значаја за Републику Србију.

Приоритет ове владе су пројекти од регионалног значаја, којима ће Србија бити боље повезана са свим суседима, што ће омогућити већи економски раст и ефикасност привреде, а овај закон ће то омогућити. Суштина је у повезивању, како бисмо могли да мењамо робу и услуге. Повезивање је данас од пресудног значаја за напредак, као и боље контакте пословних људи. Улагање у саобраћајну инфраструктуру с једне стране повећава домаћу тражњу, а с друге стране утиче на раст приватних инвестиција и уопште на бољи привредни амбијент. Ово ће довести до смањења цена изграђених објеката, привлачења страних инвеститора и повећања запослености. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Љубићу.

Реч има Ана Чарапић.

Изволите.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, уважене колеге народни посланици, грађани Србије, сет законских решења који је на дневном реду још једном потврђује да је Влада Републике Србије предвођена председницом Аном Брнабић и држава Србија предвођена председником Александром Вучићем максимално посвећена грађанима Србије и, то могу слободно рећи, више него било која власт досад.

Сви предлози закона који су на дневном реду резултат су исцрпног рада свих чланова Владе. За неке од предлога закона могу слободно рећи

да су резултат вишегодишње анализе и вишегодишњих преговора, и то у циљу изналагања најбољег могућег решења како за грађане Србије тако и за државу Србију, али и за све привредне субјекте.

Као посланик владајуће већине изражавам огромно задовољство што су Влада Републике Србије и председник Вучић у овим тешким временима за нашу државу уз наш народ, за разлику од некаквог Савеза за Србију, чије лидере занима једино лични интерес. Па, вероватно је период од седам година без власти и државне касе за њих тежак и дуг период, вероватно су се исцрпили па би сада желели, покушавајући да изазову политичку нестабилност, да се дочепају државне касе и власти. На тај начин чине лоше грађанима Србије зато што одвлаче стране инвеститоре из наше земље.

Грађани су тога свесни, чак и они који су на страни тог некаквог савеза, зато што управо ти грађани упућују захтеве и нашој влади и председнику Републике јер имају у виду да ће Влада Републике Србије и председник Вучић размотрити њихове захтеве и изаћи им у сусрет.

Зашто се грађани који су задужени у швајцарским францима нису обратили за помоћ ни Војиславу Коштуници, ни Борису Тадићу, ни Мирку Цветковићу? Па зато што су их управо они различитим уредбама, различитим одлукама о субвенционисању кредита индексираних у швајцарским францима мотивисали на склапање тако ризичних кредитних аранжмана. Упркос свему, на иницијативу председника Републике, управо Влада госпође Ане Брнабић је предложила закон о конверзији стамбених кредита индексираних у швајцарским францима, где ће конверзијом преосталог дуга из франка у динаре, потом у евро, према средњем курсу НБС на дан конверзије, бити отписано чак 38% преосталих потраживања која банке имају према таквим клијентима, а битно је да ће 15% отписаних потраживања пасти управо на терет буџета Републике Србије, што значи да је наш буџет стабилан.

Зашто су се грађани уопште одлучивали на тако ризичне кредитне аранжмане? С једне стране, на то их је мотивисала тадашња власт, а с друге стране, у моменту склапања таквог кредитног аранжмана франак је вредео 47 динара, да би само пет година касније франак ојачао за чак 100% према динару и достигао вредност од 94 динара. Чисто поређења ради, доласком Јоргованке Табаковић на чело НБС, франак је за период од седам година ојачао за нешто мање од 10%, дакле десет пута мање него у периоду њихове власти.

Поставља се логично питање ко је крив за тако незавидан положај грађана Србије, ми или претходна власт. Па, наравно, једини и главни кривац је претходна власт зато што је мотивисала грађане на склапање тако неповољних кредитних аранжмана.

Све о чему сам говорила сведочи колико су Влада Републике Србије и Српска напредна странка заинтересоване да помогну свим грађанима Србије, насупрот некаквом Савезу за Србију, насупрот претходној власти, која упада у зграду РТС-а, која упада у зграду Скупштине Града Београда, која је имовина свих грађана Србије, која позива на линч, вешање, која се служи најгорим фашистичким методама не би ли се дочепали државне касе. Па, знате, ти из Савеза за Србију никако не могу да прежалe што је Влада управо овим законским решењима определила преко сто милиона евра како би помогла грађанима Републике Србије који се налазе у тешким проблемима зато што су их они довели у такво стање, а они би желели да управо тих сто милиона евра заврше у њиховим џеповима. Е па, то им грађани Србије никада неће дозволити.

Када је у питању Предлог закона о изменама и допунама Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, желим да истакнем да ће ова законска решења апсолутно поједноставити регистрацију привредних субјеката у погледу повећања броја лица која ће бити овлашћена за подношење регистрационих пријава. Предлог закона решиће све недостатке са којима смо се суочавали у претходном периоду и, као крајњи резултат, овај закон ће побољшати положај Републике Србије на Дуинг бизнис листи Светске банке, а то ће резултирати још већим бројем како страних тако и домаћих инвеститора.

Још једном хвала члановима Владе Републике Србије која брине о нама грађанима, која брине о будућности нас и наше деце. Оно што ми и наши родитељи нисмо имали због лоповлука претходне власти, наша деца ће имати. Грађани Србије се не дају више преварити, а то ће показати доласком на данашњи митинг СНС-а у Београду, и то у толиком броју који савремена српска историја не бележи.

Посланичка група СНС подржаће сет свих законских решења. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Чарапић.

Реч има Тијана Давидовац.

Изволите.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, пред нама се налази Предлог закона о конверзији стамбених кредита индексираних у швајцарским францима којим се после више од једне деценије решава проблем 15.785 људи који су у овом тренутку задужени у тој валути. Постигнуто је компромисно решење између неколико заинтересованих страна, и то: грађана, односно удружења која их представљају, банака и државе.

Овим предлогом предвиђено је да се преостали дуг кредита конвертује у евре и да дуг добијен конверзијом буде умањен за 38%, као и да се каматна стопа ограничи на 3,4%, плус тромесечни или шестомесечни еурибор за променљиве каматне стопе, односно на 4% за фиксне каматне стопе, чиме се ризик даље отплате кредита своди на минимум.

По овом закону банка је дужна да у року од 30 дана од дана ступања на снагу достави кориснику понуду, док су, с друге стране, корисници у обавези да у року од 30 дана од дана пријема понуде обавесте банку о својој одлуци. Овај закон није обавезујући, тако да корисници, уколико не желе, нису у обавези да изврше конверзију.

Издавање државе у сврху примене овог закона ће износити 11,7 милијарди динара, и то у случају да сви корисници прихвате понуђено решење. Овај износ није мали али захваљујући одговорној политици коју је Српска напредна странка водила протеклих година ми смо наше јавне финансије довели у ред тако да можемо да решимо бројне наслеђене проблеме, међу којима је и проблем грађана који су задужени у „швајцарцима“.

У прва три месеца ове године остварили смо суфицит у буџету у износу од 15,8 милијарди динара иако смо планирали дефицит од 19 милијарди. Такође, јавни дуг је крајем марта износио 50,8% БДП-а, а 2015. године износио је 70%. О постигнутим резултатима Владе говори и чињеница да је укупна вредност директних страних инвестиција у протеклој години износила 3,5 милијарди евра, док су све друге земље у региону привукле 1,9 милијарди.

Затим, када говоримо о незапослености, која је 2013. године износила 25,9%, она данас износи мање од 12% захваљујући бројним фабрикама које су отворене широм Србије, искључиво захваљујући раду ове владе и нашег председника Александра Вучића, који се свакодневно бори за бољи и квалитетнији живот наших грађана. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Давидовац.

Реч има народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

Изволите, колегинице.

НАТАША СТ. ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, ја ћу такође говорити о лекс специјалису, који је компромисно решење које је нађено између три стране: једна страна су грађани, тј. удружења која их представљају, друга страна су свакако банке и трећа је држава. Постигнут је компромис и најбоље могуће решење у овом тренутку за све три стране којим се решава проблем који траје више од једне деценије. Јер, да подсетим, задужени у швајцарским францима су они који, према последњим подацима, чине 540.000.000 евра, или 15.685

је корисника кредита. Али то није само тај број, ту су и чланови њихових породица, тако да је овај број знатно већи јер су то осетили као последицу на својој кожи.

На иницијативу председника Александра Вучића, наша Народна банка Србије и Министарство финансија су водили веома тешке преговоре да се овај закон односи на све дужнике, а не само на оне који су са остатком дуга преко 50.000 евра. То значи следеће: износ добијен конверзијом биће умањен за 38%, а додатно олакшање је чињеница да се обрачун конверзије врши, али без затезних камата, и примењује се каматна стопа од 3,5% годишње, што је неупоредиво боље него што је досад било.

Држава ће да учествује у надомештању дела трошкова са 11,68 милијарди динара, а новац за спровођење тог закона биће обезбеђен емитовањем обвезница у складу са тржишним условима. Већи терет отписа наравно подносе банке, али удео државног трошка се креће од 30 до 40% у укупном износу. Ово држава може да реализује јер има суфицит у буџету 15,8 милијарди динара; у супротном, то не би могла. И то је одговор на питање оних који кажу – а шта сте чекали до сада да реагујете.

Ова власт се одговорно односи према својим грађанима и овај договор није био нимало лак јер се односи на билатерални споразум клијент–банка. Али познато је да је велика већина банака у страном власништву и не дозвољавају мешање у своју пословну политику. А, исто тако, наша држава се посредно, преко Народне банке Србије и преко Министарства финансија, наметнула као неко ко жели и ко мора да заштити егзистенцију својих грађана. Јер, ко год је добио стамбени кредит, значи, задовољава високе критеријуме, тј. били су бонитетни за враћање кредита у моменту одобравања. Сви ти људи доведени су у ситуацију да због скока швајцарског франка све ове године редовно плаћају, а дуг се минимално смањује, до безнадежности да ће ико ишта учинити по том питању. За овај лекс специјалис потребна је држава која има воље и снаге да заштити своје грађане.

Није нама лако да све брљотине из претходног периода исправљамо, јер ништа добро нама није остављено у наслеђе од претходне власти, него су уништили шта год су могли а да имају личну корист. Неке ствари се никада не могу вратити. Али, поред свих препрека, бележимо суфицит и то нико не може да оспори.

Сетимо се колико је домаћих банака упропашћено од истих тих који су били на власти до 2012. године. Присетимо се само афере „Агробанка“, Развојна банка Војводине, па и даље: „Беобанка“, „Југобанка“ и остало. Требало би читав сат времена да их набрајам и причам о томе.

Доношењем овог закона долазимо до социјално прихватљивог решења да од вредних и радних породица које су само хтеле оно што је

природно, а то је кров над главом, не правимо социјалне случајеве и, уједно, растеређујемо судове јер су покренути многи судски спорови.

Када су подизани кредити, и то већином 2007. године, делимично 2008. године – да подсетим наше грађане, Српска напредна странка је основана тек у октобру 2008. године – тадашња власт није едуковала своје грађане да им објасни опасности које вребају узимањем кредита који је везан за „швајцарце“, већ их је чак и подстрекивала. Требало је да им објасни шта је то еурибор, шта је то варијабилна каматна стопа, шта је то валутна клаузула, да би могли лакше да управљају својим финансијама. Такође треба напоменути, као што је рекао колега Арсић јуче, да су многи који нису испуњавали услове због висине рате кредита који су били везани за евро могли да добију кредит везан за швајцарски франак, тако да је и то био један од разлога због чега су људи узимали такву врсту кредита и улазили у ризик.

Наравно, ово кошта државу и увек ће злурати рећи – а ко је нама помогао, зашто су улетали када нису знали последице. Можда није праведно према свима, јер има оних који су отплатили кредит у веома тешким условима, принуђени да продају некретнине и затварали кредите. Али морате знати, наша земља је остављена на ивици банкрота 2012. године и морали смо постепено да напредујемо, јер ништа не долази преко ноћи, вредним, неуморним радом, првенствено нашег председника Александра Вучића, али и других чланова Владе и свих чланова СНС, свако у свом домену. Имали су жељу, а сада ми имамо и могућности, јер буџет је у суфициту, као што сам рекла, 15,8 милијарди динара, и то је велика ствар. Ми желимо да се наши грађани осећају заштићено и да буду сигурни да ће држава бити увек ту да брани њихове интересе, а то нам омогућава првенствено одговорна државна и економска политика.

Колику подршку имају Александар Вучић и Српска напредна странка, показаше се вечерас на митингу, како је рекла моја колегиница Ана, који новија историја не памти. Дођите вечерас да покажемо снагу и подршку коју има СНС. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

Реч има народни посланик Драгана Костић.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, народни посланици, данас ћу у свом излагању посебну пажњу посветити закону о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи.

Закон је донесен 2018. године а већ ове године имамо допуне и измене истог. Шта нам то говори? Говори да је Србија данас највеће градилиште у региону, где је преко 40.000 активних градилишта. Измене и допуне су управо резултат рада на терену. Иако је Србија данас у свету

напредовала по брзини издавања грађевинских дозвола, ова влада, на челу са нашим председником Александром Вучићем, жели да и даље унапређује рад стручних служби, као и брзину издавања дозвола.

Један од циљева овог закона је и убрзање процедуре приликом издавања грађевинских дозвола за линијске инфраструктурне објекте, као и на признању одговарајућег права приликом издавања грађевинске дозволе, односно прописано је да изјава инвеститора да ће имовинске односе решити до издавања употребне дозволе представља решеним имовинскоправне односе на катастарској парцели која је образована као пројекат препарцелације, али без услова да је исти потврђен и спроведен у катастру у фази пријаве радова.

Такође, за похвалу је и убрзана процедура за издавање грађевинских дозвола за пројекте који су утврђени као пројекти од значаја за Републику Србију.

Овим изменама закона продужен је рок за израду планова детаљне регулације градова који су ступили на снагу пре 1. јануара 1993. године а рок им истиче новембра ове године.

Како се у нашој Србији планира почетак новог инвестиционог циклуса вредног око пет милијарди евра, анализом случајева у пракси предлаже се ново решење где се не дозвољава почетак радова тамо где није решена имовина, али се убрзава поступак на начин да се не тражи потврђен и спроведен пројекат препарцелације, односно парцелације, чиме се омогућава да се радови изводе по фазама тамо где су решени имовинскоправни односи, као и да се сукцесивно врши пријава радова.

Такође, у циљу убрзавања решавања поступака експропријације пред катастром и смањења ризика за инвеститора, истовремено с овим изменама предложена је измена Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова на начин да се овакви предмети решавају приоритетно.

Ово су само неке од новина у закону о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, које ће свакако утицати на још убрзаније издавање грађевинских дозвола, на веће задовољство корисника ових услуга.

У дану за гласање подржаћу сет свих закона који су на дневном реду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Костић.

Реч има Станија Компировић.

Изволите, колегинице.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, када земљу води одговоран председник, који не штеди себе, са

жељом за бољу будућност за свако место, град, општину, село у Србији, улаже се у уређење путева, пруга, мостова, фабрика, бори се за нова радна места, смањује број незапослених и води најтежа борба да се мирним путем реши питање Косова и Метохије, уз тежњу за опстанак и останак на нашим просторима.

Не може одговорна власт да мирно гледа 16.800 људи у социјалним проблемима, који су узели кредите у швајцарским францима и себе довели на руб егзистенције. Захваљујући томе што се председник државе укључио у решавање овог питања, то је довело до лекс специјалиса. То је политичко и социјално решење. Држава је изашла у сусрет да помогне у решавању социјалних проблема. Да у републичком буџету не постоји суфицит од 15,8 милијарди динара, не би ни држава преузела обавезу решавања оваквог проблема, што ће позитивно утицати на кориснике кредита, на смањење рата, на смањење судских спорова. Држава ће из буџета издвојити 11,6 милијарди динара за решавање оваквих социјалних проблема.

Зато ћемо и ми вечерашњим скупом показати на достојанствен начин да смо за бољу Србију, у броју од 200.000 људи, да желимо пристојно и модерно друштво и да имамо председника Александра Вучића коме верујемо. Знамо да носи огроман проблем, могу рећи и терет, али води нас у боље сутра са жељом да што мање проблема остане нашој деци.

Подржимо политику мира коју води наш председник, коме верујемо ми са Косова и Метохије, који ћемо и вечерас показати јер данас стижемо у броју преко 12.000 и боримо се за оно што нама припада јер волимо своју Србију. То су показали и млади својим Маршем мира, који су кренули за бољу будућност Србије, прешли 350 километра пешака да би пружили подршку миру и стабилности, очувању наше отаџбине и нашем председнику Александру Вучићу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Компировић.

Реч има народни посланик Ивана Николић.

Изволите.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, пред нама је сет предлога закона које је предложила Влада Републике Србије, која континуирано и предано ради од првог дана и показује забринутост и спремност и решеност да реши проблеме својих грађана, а ми смо и данас овде, као представници наших грађана, да говоримо о тим предлозима, да се трудимо да дођемо до најбољег могућег решења, искључиво у интересу побољшања квалитета њихових живота.

Када је реч о Предлогу закона о конверзији стамбених кредита индексираних у швајцарским францима, истичем да је ово заиста

компромисно решење. Председник Републике господин Александар Вучић је пре три недеље обишао грађане који су изразили незадовољство у вези са ситуацијом у којој се налазе и обећао да ће решити проблем. И, ево, ми данас, Влада Републике Србије и Народна скупштина Републике Србије, легитимно изабране институције, упркос бројним опструкцијама, на законом прописан начин решавамо те проблеме и испуњавамо обећање. Исти ти који покушавају да опструшу рад надлежних институција насиљем, промовисањем фашизма данас критикују овај предлог, а пре само десет или дванаест година су исте те грађане охрабривали да се кредитно задуже.

Али Србија се данас поноси тиме што је стабилизовала своје финансије, што смањује јавни дуг, што се бележи суфицит у буџету из године у годину и што може да приступи решавању овог проблема.

Када је реч о предлозима закона из домена Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, истичем да су предлози конципирани тако да омогуће да се настави тренд раста и развоја у нашој земљи, односно они су ту да би се створио амбијент за даља улагања, да се смањи сива економија, да се створе нова радна места и да се створе услови за бољи живот, односно за бољи стандард.

Када говоримо о Закону о планирању и изградњи, искористила бих прилику да истакнем и похвалим то што се актуелна влада озбиљно бави овим проблемом и темама које су дефинисане тим законом, а нарочито данас када говоримо о раду Инжењерске коморе, о лиценцираним инжењерима и када говоримо о одговорности за реализоване пројекте. Крајње је време било да Влада преузме одговорност и прекине праксу коју је спроводила Инжењерска комора Србије не вршећи контролу и не указујући на одговорност лицима која су на неким пројектима била надзор или су чак учествовала у пројектовању, односно у изради пројеката за реализацију.

Конкретно, као грађанин општине Уб, сведок сам са којим последицама се суочава актуелна власт и Влада, нарочито говорећи о изградњи деонице ауто-пута Е-763 Београд – јужни Јадран од Уба до Лајковца. Свакако похваљујем напоре Владе, која темељно решава овај проблем, указује најпре на одговорност оних који су радили на неодговарајући начин, истовремено радећи и на изради нових пројеката.

Дакле, политичка одговорност, одговорност према грађанима, воља, рад, велика енергија, брига о грађанима председника Александра Вучића, Владе Републике Србије, руководства које спроводи програм Српске напредне странке усмерени су заиста ка отклањању проблема које смо затекли од претходног режима, а и ка изналажењу решења за побољшање квалитета живота наших грађана.

Грађани Републике Србије то виде, подржавају такву политику и то потврђују све већом подршком из избора у изборе, на свим нивоима. Исто тако, сигурна сам, потврдиће и данас на историјском скупу овде испред Народне скупштине на достојанствен, цивилизован начин, без промовисања насиља, увреда, псовки и тако даље, с осмехом на лицу, са својом породицом и са пријатељима.

Свакако, што се тиче предлога закона, Посланичка група СНС ће их подржати у дану за гласање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Николић.

Реч има народна посланица Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Уважени министри са сарадницима, колеге посланици и посланице, поштовани грађани Србије, политика Александра Вучића, политика ове владе и политика Српске напредне странке јесте политика напретка, јесте политика развоја, јесте политика запошљавања, јесте политика отварања нових радних места и јесте политика бољег животног стандарда сваког грађанина Републике Србије.

Следећи ову политику, пред нама се налазе и предлози закона који управо говоре о бољем квалитету живота угрожених грађана, о бољој инфраструктури, о бољем законодавном оквиру који се тиче отклањања административних баријера и административних процедура пред којима су се наши грађани, а и странци, до сада налазили.

Морам да истакнем, када говоримо о закону о конверзији стамбених кредита у швајцарским францима, негде смо се сви сложили да овај закон као доминантно обележје има социјалну црту, односно он је доминантно социјални закон. Наравно, његова потка и оно што претходи овако одговорном социјалном закону јесте стабилна економија.

То је управо она економија на којој СНС, Влада и Александар Вучић од 2012. године у континуитету раде и то је економија која је заснована на реалним основама. Само захваљујући убрзаном економском напретку, само захваљујући суфициту, само захваљујући повећаном броју запослених, само захваљујући великом броју отворених фабрика и великом броју нових радних места, данас смо у ситуацији да можемо да отклањамо све оне брљотине које су направиле претходне власти, а једна од тих брљотина свакако јесте и задуживање грађана за стамбене кредите у швајцарским францима.

Рекли су нам овде неки представници опозиције да ово нема никакве везе са претходном влашћу. Има и те какве. Они су својим чињењем и нечињењем довели у заблуду нетачним информацијама један

део грађана да посегне за узимањем кредита у швајцарским францима, а знамо да је швајцарски франак једна од најстабилнијих валута.

Наравно, они су криви и зато што је један од њихових министара, господин Божић, некакав њихов економски експерт, јавно на телевизији рекао, замислите, грађанима Србије да је светска економска криза шанса за нашу земљу. Па зар то може да изговори неки самозвани економски експерт?! Он као да је пао са Марса. Зар је могуће да светска, глобална економска криза заобиђе нашу земљу? Наравно да то није било могуће и наравно да је на тај начин, зарад јефтиних политичких поена и зарад богаћења „жутог тајкунског предузећа“ на грбачи обичних грађана, радника и народа који се задужио у швајцарским францима, покушао њима да манипулише.

Први државник који је пред грађане изашао очи у очи да се суочи с њиховим проблемима, да их саслуша јесте Александар Вучић, 28. марта ове године. Замолио их је државнички и људски да не штрајкују глађу, да се врате својим кућама, а да ће он покушати заједно са Владом да се нађе решење. И то решење је нађено. Данас је пред нама народним посланицима управо један такав закон. Овај закон јесте компромисно решење, компромис између државе, између грађана, између банака, али овај закон је и те како значајан са социјалног аспекта, јер се ради о 16.800 породица које су биле задужене у швајцарским францима.

Такође морам да истакнем да што се тиче привлачења страних инвестиција наша земља свакако има највише страних инвестиција у региону.

Такође, морам да истакнем да од 2012. године континуирано ова влада ради на изградњи врло важних инфраструктурних пројеката, а то су и реконструкција железнице, и реконструкција односно изградња ауто-путева и реконструкција регионалних пруга и, наравно, највећа улагања од 1990. године министарство има управо у водном саобраћају. Тренутно, та улагања су 210 милиона евра. План ове владе је да 2023. године Београд постане транспортно чвориште где ће бити адекватно повезан и друмски, и железнички, и ваздушни и водни саобраћај.

Наравно, све ово грађани Србије препознају од 2012. године и зато у континуитету огромну подршку дају политици Александра Вучића сваке године у изборним циклусима све више и више, а данас ће испред Народне скупштине својим величанственим присуством показати да подржавају политику Александра Вучића али и да је Србија земља пристојних, слободарских грађана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Вукојичић.

Реч има Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима из Министарства, данас је пред нама сет закона, а ја ћу говорити о три кратко, пре свега о лекс специјалису или Предлогу закона о конверзији стамбених кредита индексираних у швајцарским францима.

Зашто баш о њему? Па зато што се ових дана дигла прашина око тога да ли уопште треба да полемишемо у овом високом дому о томе или не. Наравно да треба и ја се поносим што имам част и задовољство данас да говорим о њему. Зашто? Зато што је 16.800 људи пре пар година потписало уговоре о зајму са банкама, о дизању кредита за куповину станова. Тај зајам је био у „швајцарцима“. Данас су „швајцарци“ порасли и шта то значи – да људи нису почели да отплаћују ни главницу. Срамота.

Зашто се то десило? Па људи су најнормалније хтели себи да обезбеде елементарне услове за живот, а неко им је рекао да су „швајцарци“ најповољнији па да тако треба да се понашају, да узму кредите у „швајцарцима“, и преко 20.000 људи је узело те кредите. Данас је у великом проблему њих 16.800. Један део тужи државу, то је у реду, један део има избора. А зашто? Па зато што је Влада села, поразговарала, захваљујући нашем председнику Александру Вучићу, који се први усудио да стане пред лица тих људи који су у великом проблему и рекао – да, помоћи ћемо људима.

Ово није економски закон, ово је социјални закон. Ово се ради са пуно емпатије и заиста не постоји неко ко седи овде данас а неће да гласа о овом закону. Овде се не ради само о 16.800 људи, то су људи који су узели кредите, већ и о њиховим породицама. Израчунајте: пута три, четири члана, то је преко 60.000 људи. Па зар треба 60.000 људи да пустимо низ воду? Никада, али никада! Српска напредна станка има свој програм и управо је прва тачка да смо ми странка која помаже људима, да смо ми сервис грађана и управо ћемо то данас, односно ових дана и показати.

Свака држава има свој принцип: Мађарска је одрадила то на један други начин, Црна Гора, ми имамо свој принцип. Ја сам врло задовољна што имам задовољство да причам о томе. Зашто? Помажемо једном великом граду, 60.000 људи је у питању. Људи, немојте уопште да било ко има проблем да ли помоћи или не. Оно што се десило, десило се. Неком нисмо помогли, али то је само мали број. Већина људи ће бити помогнута, и то им се отписује 38% од дуга. Тако ради одговорна власт, тако ради Српска напредна станка и честитам на томе.

Уосталом, ми смо у могућности то да одрадимо из простог разлога што је у прошлој години директних страних инвестиција било 3,5 милијарди, за разлику од осталих у окружењу који су укупно имали 1,9

милијарди. Запослили смо преко 200.000 људи, отворили преко 300 фабрика.

Рече мој уважени колега, који данас није ту, који углавном дође када треба нешто да се критикује, да не треба спомињати бившу власт. Па, наравно, ово је кренуло да се дешава од 2005, 2006. до 2011. године. И критикује нас што не отварамо фабрике, што не градимо болнице, што не отварамо вртиће. Па то је нонсенс! Па то смо све отворили. Реновирали смо преко 300 школа, реновирали смо преко 250 домова здравља, градимо пруге, градимо нове болнице. Ми радимо, ми не крадемо.

Где су ови који нам спочитавају да лоше радимо? Па нема их. На једном примеру ћу показати њихову немоћ, односно нашу моћ: пре пар дана је у Сава центру било проширено руководство странке; било нас је седам хиљада, само проширено руководство, онолико колико је њих било овде у граду. Срамота је то, ти рушиоци града Београда, рушиоци државе. Никада се то неће десити. Док постоји Српска напредна странка, њени коалициони партнери, грађани нека слободно спавају, нека данас дођу на митинг па нека виде шта је демократија, нека дођу мајке са децом да виде како ми то радимо. Ми смо једна одговорна, радна и вредна странка.

Сада врло кратко о другом закону, а то је Предлог закона о допуни Закона о буџетском систему. Зашто? Зато што треба да се исправи неправда која је учињена према предшколским установама. Наравно, ради се о платама које треба да се изједначе са платама у установама основног образовања, и управо члан 1. говори о томе. Ми ћемо те плате повећати за 9%. Затим, то ће се десити већ у мају и показаће се у јунској плати. Ово је закон по хитном поступку.

Не могу да не кажем само две речи о аеродромима. Пре свега, похвалила бих рад министарства. Од 2012. године Аеродром више не изгледа као једна девастирана, упропашћена инвестиција, него изгледа као један модеран, активан аеродром. Повећан је капацитет Аеродрома „Никола Тесла“ са око пет и по милиона на седам и по милиона путника. Уговорена је концесија Аеродрома „Никола Тесла“ на 25 година, вредна је 1,46 милијарди; од тога четиристо и нешто милијарди директно иде у буџет, а 730 милијарди у инвестиције. Биће направљен нов део Аеродрома, нова стаза, нова писта, рулни делови. Значи, апсолутно бољитак у сваком погледу.

Још много тога има да се говори, међутим, моје време истиче, има још доста колега. Ја се захваљујем и Министарству, наравно, пре свега председнику државе, и поносим се што данас могу да разговарам о овако важном проблему. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Малушић.

Реч има народни посланик Студенка Ковачевић.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, уважени грађани Републике Србије, овај данашњи дневни ред кроз своје тачке дефинише неколико важних теза на којима СНС и заснива своју политику, а то су, између осталог, развој Србије кроз изградњу инфраструктуре, кроз јачање економије и одговорност према грађанима. Управо су то параметри који су Србији били неопходни да би се истакла као лидер у региону и да би напредовала, а да би грађани Србије могли да виде будућност у својој земљи.

Данас када је економија стабилна, са суфицитом у буџету Републике, држава је стала уз грађане који су у великом проблему. Шта год ко говорио о људима задуженим у швајцарским францима, не заборавимо да се ради о скоро 17.000 породица које су у дугогодишњој агонији, да су у ту агонију доспеле највише због обмане тадашње власти у држави, којој касније ни на ум није пало да заштити своје грађане.

Овим законом ће пре свега овим људима бити враћено достојанство јер држава стаје уз њих да их заштити и да им помогне. Зауставиће се продаја породичних домова људи, који више неће остајати на улицама, и то је нешто што морамо подржати и око чега не смемо имати дилему. Једноставно, дугогодишња борба тих људи мора добити некакав епилог, а тај епилог не би требало да буду људи без домова и средстава за живот, већ људи који су од своје државе у најтежем тренутку добили подршку.

Још бих кратко напоменула у овом излагању да смо врло поносни на предстојеће инвестиције у инфраструктуру које очекују Србију, а изражене су у милијардама. Србија јесте и остаће лидер у региону по километрима изграђених путева и ауто-путева.

Наравно, један велики и најсрдачнији поздрав за људе са Косова и Метохије који у великом броју долазе у Београд да подрже кампању „Будућност Србије“. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Реч има колегиница Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, много је важних тачака на дневном реду, али наравно највећа пажња јавности усмерена је на Предлог закона о конверзији стамбених кредита индексираних у швајцарским францима.

Проблем је настао оног тренутка када су грађани закључили уговоре о кредитима који су индексирани у швајцарским францима, и то управо из разлога да би задовољили једну своју основну потребу, а то је потреба за становањем. Овим законом уредиће се права и обавезе како

банака тако и физичких лица и покушати да се реши проблем који је настао. Сада још увек има више од шеснаест или седамнаест хиљада оних који су задужени у швајцарским францима, што је довело до социјалног проблема. Тај социјални проблем може бити већи и то је Влада Србије и препознала.

Управо тај проблем ће Влада и покушати да реши. Из буџета у ове сврхе ће моћи да буде издвојено више од једанаест милијарди динара. Чули смо и од министра Синише Малог, чули смо и од моје колегинице Александре Томић, овлашћеног представника наше посланичке групе, детаље о којима ја нећу говорити. Оно што сам ја желела да кажем и на шта сам желела да укажем јесте да је овај проблем био решив онда када се у саму ситуацију укључио и Александар Вучић, председник Србије.

Свакако, мора се имати на уму и то да је сада наш буџет стабилан, јер без стабилних финансија и без суфицита у буџету Влада свакако не би могла да се одлучи на овакав корак. Ово је још један показатељ и још један резултат да Влада Србије на одговоран и домаћински начин спроводи политику. И док је власт до 2012. године охрабривала људе да се задужују, сада ми поново морамо да враћамо дугове и да исправљамо грешке претходне власти.

Желела сам само кратко да поменем и Предлог закона о изменама и допунама Закона о управљању аеродромима. Влада је показала да се обећања држе. Речено је да ће се Аеродром у Нишу развијати, речено је да ће се у њега улагати и у смислу модернизације и у сваком другом смислу. Овај закон ће омогућити да у Нишу буде седиште „Аеродрома Србије“, одакле ће се управљати аеродромима у Нишу и Краљеву. То је велика ствар за наш град. Имаћемо летове за разне дестинације, али ћемо имати и прилику да број иностраних гостију порасте и да се учврсти Ниш као туристички центар овог дела Србије. Ако само узмемо у обзир да пре неколико година овај аеродром није био функционалан и да није имао путнике, а сада чињеницу да се иде и ка броју од пола милиона путника, то све говори за себе.

Потпуно је јасно зашто ћу ја и лично и као део Посланичке групе Српске напредне странке подржати ове предлоге закона. Данас ћемо такође по ко зна који пут у оквиру кампање „Будућност Србије“ показати како изгледа нормална и пристојна Србија и како изгледа подршка народа коју има Александар Вучић и политика Српске напредне странке.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Милован Кривокапић.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, колегинице и колеге, данас ћу рећи нешто о предложеном закону о конверзији стамбених кредита

индексираних у швајцарским францима и одмах на почетку рећи да треба подржати његово доношење као лекс специјалиса јер су у питању деценијске муке преварених грађана Републике Србије.

Поново, опет и по ко зна који пут исправљамо трагичне последице владавине Демократске странке. Демократска странка на челу са Ђиласом, Јеремићем и, сигуран сам, све време своје владавине потпомогнута Обрадовићем, који се у то време декларисао као нека опозиција, а у ствари је био сто посто њихов. За време своје владавине су, наравно, имали користи од тога, јер дружина око Ђиласа није радила ништа ако није имала личну корист. Промовисали су стамбене кредите у швајцарским францима и тако задужили грађане до гуше. Ти људи су свашта преживели и нико није хтео главу да им окрене, а поготово не да им помогне.

И гле сад, исти ти који су бацили у провалију целе породице подржавају протесте преварених људи саопштењем да су ти кредити неприхватљив вид отимања од грађана. Какво је то лицемерство, каква је то бездушност! Али грађани Србије више не наседају, немају права на то због будућности своје деце. Не пролази више та скупина људи, која тренутно тумара у магли, тражи спас за себе, хвата се за сламку и притом лаже, руши, бије, вређа, омаловажава и најстрашније псује. Године њихове владавине су биле као године скакаваца – све на шта су наишли, све су уништили, појели, сравнили са земљом.

Можемо само да замислимо у каквој агонији су живели људи који су пре десет година узели кредите и који након десет година плаћања рата банкама дугују као и на почетку. Нико од њих није могао да се радује новом стану и стварању породице, деци, рођенданима, славама. Како да се радују када им се над главом стално увећавао дуг и рата за кредит који су Ђилас и његови министри промовисали и смислили?

Питао бих ја све њих – па где ће вам душа, али како да поставим то питање када они душе немају, ни образа, немају ништа својствено човеку. Свако од њих је имао дигитрон у глави и политика им је била чиста рачуница, с тим што су они били константно у добити, а грађани Србије сваким даном све више и све дубље у живом блату. Да ли је било фер да грађани све ове године дају толики новац за отплату кредита и на крају остану и без новца и без стана? Наравно да није, али то промотере тих кредита, тадашњу владајућу партију, није интересовало.

Не може више тако, јер је на чело државе Србије изборном вољом грађана дошао Александар Вучић, председник, државник, кога интересује сваки грађанин и све што је битно за просперитет и напредак Србије и њених грађана. Србија је стала на ноге, државна каса је стабилна и зато може да се помогне онима којима је помоћ потребна и зато може да се бори за сваког човека, за бољи живот. Није ово лак посао, али нашло се

решење и зато се доноси закон по хитном поступку, где ће и банке и држава преузети на себе потребни део кредита и где ће се исправити дугогодишња неправда.

Председник Вучић је разговарао са грађанима који су задужени кредитом. Рекао је да ће да се нађе решење и, ево, заиста је тако. У републичком буџету има новца за решење проблема, а има га зато што је привреда стала на ноге, зато што имамо све више страних инвестиција, зато што смо постали сигурна земља за улагање и стабилан партнер у сваком погледу. Влада Србије је усвојила лекс специјалис који омогућује да грађанима задуженим у швајцарским францима буде отписано око двеста милиона евра дуга према банкама.

Грађанима Србије поручујемо с овога места да не брину више, да нас „критична маса“ од 0,1% коју окупљају Ђилас, Јеремић и Обрадовић и која сваким даном има тенденцију пада не може зауставити да идемо напред, да градимо извесну будућност за своју децу.

Дакле, битно је и хитно је због свих претходних година патње људи, који нису били криви што су желели да себи обезбеде кров над главом, да се овај закон донесе по хитном поступку и Српска напредна странка ће гласати за њега. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Драган Савкић.

Изволите.

ДРАГАН САВКИЋ: Захваљујем.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, на дневном реду је сет закона о којима водимо обједињену расправу, а ја ћу говорити о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о запошљавању странаца.

Предлогом закона о изменама и допунама Закона о запошљавању странаца врши се прецизирање одредаба постојећег Закона о запошљавању странаца и поједностављење поступка за издавање дозвола за рад. То ће на првом месту позитивно утицати на даљи развој пословног окружења у Републици Србији и привлачење страних инвестиција. Стране инвестиције су од великог значаја за Републику Србију, а стварање повољног пословног окружења, пре свега упрошћавањем процедуре, директно ће утицати на даље привлачење страних инвестиција.

Значајно је истаћи да је одговорна политика Владе и председника Републике Србије Александра Вучића довела до тога да је Србија привукла рекордан број страних директних инвестиција захваљујући чему је наша земља петнаеста у Европи по броју страних директних инвестиција. Стране директне инвестиције у Србији су у прва два месеца 2019. године износиле 436,9 милиона евра, што је 21,8% више него у истом

периоду претходне године. Србија је у том смислу остварила историјски успех, а такав тренд је настављен и даље.

Влада Републике Србије наставила је програм економских реформи и остварила запажене резултате у реформи јавних финансија и јачању привредног раста. О успеху реформи говори и признање водећих светских међународних институција. По оцени „Фајненшел тајмса“, Србија је на првом месту глобалног индекса конкурентности у привлачењу страних инвестиција.

Страни инвеститори су у 2018. години у Србији отворили око четрдесет нових фабрика, погона, производних линија и дистрибутивних центара, у којима ће бити запослено преко 16.000 људи. Такође, почела је или се припрема градња још дванаест нових великих инвестиција.

Стране инвестиције са собом носе нова радна места, чиме се константно ради на смањењу незапослености и повећању животног стандарда. С друге стране, на стране инвестиције утиче пословно окружење. Што је пословно окружење подстицајније, привреда је конкурентнија и тиме привлачнија страним инвеститорима.

Влада Републике Србије је посвећена даљем унапређењу инвестиционе климе и наставку структурних реформи. Измене и допуне Закона о запошљавању странаца свакако су значајан корак ка томе, из више разлога. Предлогом измена и допуна Закона на првом месту се додатно прецизирају услови под којима се странци могу запослити. Уз дозволу за рад, предвиђени су као неопходан услов виза за дужи боравак у Републици Србији или одобрење за привремени боравак или стално настањење.

Поступак се значајно поједностављује у неколико аспеката. Пре свега, прописано је обједињено поступање Националне службе за запошљавање приликом продужења радне дозволе. Радна дозвола за упућена лица и радна дозвола за кретање у оквиру привредног друштва може се продужити најдуже до две године, уз прибављену сагласност Министарства за рад и запошљавање. Такође, Национална служба за запошљавање сагласност од надлежних министарстава прибавља по службеној дужности. На тај начин се процедура значајно олакшава, убрзава се поступак продужења радних дозвола, а послодавцу се битно олакшава поступак.

Такође, поједностављује се поступак у вези са прибављањем одобрења за привремени боравак. То значи да се послодавцу пружа законска могућност да већ за време трајања поступка за одобрење боравишне визе код надлежних дипломатско-конзуларних представништава покрене поступак за издавање дозволе за рад пред Националном службом за запошљавање. Предвиђена је и директна

размена службених података између Националне службе за запошљавање и дипломатско-конзуларних представништава, чиме се додатно убрзава процедура издавања радних дозвола.

Имајући све наведено у виду, Предлог закона о изменама и допунама Закона о запошљавању странаца значајно доприноси поједностављењу процедуре и стварању још повољнијег пословног окружења. На тај начин се директно утиче на даље привлачење страних инвестиција. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине господине Арсићу, господине министре финансија са сарадницима, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, врло кратко ћу о лекс специјалису.

Овај проблем задуживања у швајцарским францима, господине министре, како сте и рекли, постоји више од десет година. Напомињем, поштовани грађани, нити једна влада, нити један министар финансија, нити један представник Републике Србије, осим ове владе, осим овог министра Синише Малог и председника Републике господина Александра Вучића, нису хтели, нису знали и нису имали храбрости да реше овај горући проблем грађана Републике Србије.

Овом решењу, господине министре – ми народни посланици смо то пратили – претходили су веома тешки преговори вас и субјеката заинтересованих за овај проблем. На крају тих преговора пронађено је, по мени, компромисно решење, по мени једино могуће, и то између грађана, односно удружења која их представљају, банака и државе. Бољег решења, по мени, за све три стране заиста није било. То решење је најбоље могуће, како рекох, за све три стране.

Оно што је веома важно, то је да је предвиђено да се преостали дуг конвертује у евре, а износ добијен конверзијом биће умањен за 38%. Додатно олакшање је чињеница да се обрачун конверзије врши на износ без затезних камата. И, на крају, предвиђено је да каматна стопа не може бити већа од 4%. Овим законом, поштовани грађани Србије, решава се проблем између 15.000 и 16.000 људи.

Господине министре Мали, преносим вам захвалност, вама и председнику Републике господину Александру Вучићу, Срба из Републике Хрватске који су штедели у „Југобанци“ Сплит, који нису решили стару девизну штедњу пуних 28 година. Прошло је много председника влада и председника Републике и министара финансија, али нико за овај најугроженији део нашег народа није имао слуха, када је у питању стара девизна штедња „Југобанке“, осим вас. Првог септембра ове

године, надам се, том најугроженијем делу нашег народа биће исплаћена прва рата. Напомињем, биће проблем с једним делом тих наших „несретних“ Срба зато што немају документацију, нити штедну књижицу, нити картицу, јер су са ратишта морали и из поља да беже испред хрватске војске. Због тога би било добро да им се призна и база података која данас постоји у Хрватској.

И овај проблем, господине министре, чекао је пуних 28 година и опет је решио председник Републике Александар Вучић, као и ове „швајцарце“. И ви, господине Синиша Мали.

Ја сам, поштовани грађани, на једној седници Народне скупштине Републике Србије рекао да ће се време развоја Републике Србије за последњих тридесет година делити на два периода развоја, и то: Србија пре доласка на власт Српске напредне странке и Александра Вучића за председника Владе, односно председника државе... А ја ћу да кажем какво је то време било, поштовани грађани, а ви потврдите да ли је тачно или не, пре доласка господина Александра Вучића за председника Владе или државе. Наследио је Србију која је била понижена, Србију која је била економски, индустријски, инфраструктурно тотално девастирана, Србију без сигурности њених грађана, Србију без наде и без вере њених грађана у бољу будућност, Србију са превеликим задуживањем, Србију уништених државних институција, Србију која је била демонизована, она и њени грађани, Србију без међународног угледа, Србију са великом незапосленošћу (преко 26%), Србију пред банкротом и са превеликом пљачкашком приватизацијом.

И други период – долазак Српске напредне странке на власт, долазак Александра Вучића за председника Владе, односно председника државе – време страшних, тешких економских реформи и модернизације Србије. А мотор те модернизације Србије јесте Александар Вучић и Србија је сад у пуном јеку модернизације.

Мени је жао што наших политичких противника нема данас овде у овом високом дому да суочимо одређена мишљења, предлоге и да их питамо да ли је ово истина или не. Али они су створили неки савез, они га називају – за Србију, ја га називам „савез за другу пљачку Србије“, јер су први опљачкали за време ДОС-а.

Молим вас, поштовани грађани, ко их предводи? Па, Драган Ђилас, у народу познат као Ђики Мафија, са 750.000.000 стеченог профита док је био у политици; Сергеј Трифуновић звани Пишоје или Пишановић, то је онај који је рекао да ће пишати по гробу председника Републике. А видели сте на митингу како се понашао, понизио је и грађане који су му дошли. Даље, Вук Јеремић звани Вук Потомак, члан међународне банде лопова; Борис Тадић – тај је отпремио у Хаг све наше српске хероје. Даље, Бошко

Обрадовић звани Лупетив. Народ и грађани ме питају зашто стално лупета и лаже. А пошто је професор српског језика и књижевности, измислио је осми падеж – лупетив. Даље, Јанко Веселиновић, Станокрадица, украо је стан Милици Баџи у Обровцу, у Улици браће Курјаковић, вратио га након четири године. Господине потпредседниче, и ви имате заслугу јер сте дозволили да у овом високом дому то изнесемо; значи, вредела је критика и вратио је украдени стан. Даље, Душан Петровић звани Кравоубица, док је био министар пољопривреде, наредио је да се покоље 250.000 крава од 500.000 укупног фонда. И да даље не набрајам.

На митингу 13. априла видели сте, народ је приметио да је једна група, Сергеј Трифуновић, нафиксана, један пијан и није чудо што су вређали грађане Републике Србије који су дошли на тај митинг.

Све у свему, на завршетку дозволите да кажем, ради се о једној групи нерадника, цабалебароша, лезиједовића, сецикеса, луфтигуза, чланова међународне банде лопова и силеџија. Уништили су нашу прошлост, уништили су нашу садашњост, уништили су будућност наше деце. Поштовани грађани Републике Србије, ако им дозволимо да дођу на власт, за једну годину уништиће и наше корене. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Атлагићу.

Реч има народни посланик Верољуб Матић.

ВЕРОЉУБ МАТИЋ: Захваљујем.

Уважена господо, ја ћу кратко рећи о изменама и допунама два закона, и то Закона о планирању и изградњи и Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова.

Ова решења из ова два закона су у ствари решења да се убрза процедура издавања грађевинске дозволе за изградњу инфраструктурних објеката, првенствено путева и пруга. Досад је то био велики проблем на целој дужини, а ради се о десетинама километара инфраструктурних објеката, првенствено путева јер се они највише и граде. Уколико се не заврше одређени имовинскоправни односи, односно експропријација, цео поступак није могао да крене у изградњу. Сада се дозвољава градња, односно издавање грађевинске дозволе уколико појединачни случајеви нису решени, а они ће бити решени у поступку градње. То је нешто што је јако добро, што убрзава, што смањује трошкове и добро је за ову државу и за ове грађане.

Наравно да се неће издати употребна дозвола док се све претходне радње не заврше, и оне административне и оне суштинске, оне на терену, што значи да је употребна дозвола та која дозвољава употребу одређеног објекта, да ли је он инфраструктурни или неки други – а што се тиче овог дела или измена овог закона, ради се о инфраструктурним објектима, односно путевима и пругама – и док се на нивоу једне катастарске

општине тај пут или пруга не уради, тако да добије један број катастарске парцеле на нивоу једне катастарске општине.

Ми стално причамо о највишем нивоу путева, односно пруга, првенствено путева. Колико су битни ти путеви који чине окосницу или кичму свих путева, мислим на највиши ниво путева, толико су битни путеви на локалном нивоу, почев од општинских путева чак до некатегорисаних путева, јер ако и они нису, у смислу умрежавања с путевима високог нивоа, ако они нису квалитетни, нису добро урађени и не наслањају се на путеве вишег нивоа, онда ми немамо добру мрежу путева. Овим законом је дозвољено и да ти путеви могу да се раде ако нису завршене појединачне експропријације у појединим случајевима. Значи, ако хоћемо да имамо комплетну добру инфраструктуру, првенствено мислим на путеве, морамо на свим нивоима радити и почињати радове не чекајући да се комплетна експропријација заврши.

Скупштина је ту да мења законе, да их прилагођава животу, нормално, понашајући се даље у оквиру Устава и закона.

Мислим да ова решења могу добро да послуже и за водове и водотокове и реке, када се оне раде, али то је само моје размишљање, мислим да ће то Влада и надлежни имати у виду.

Што се тиче другог закона, односно Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова, упис свих промена у поступку експропријације не може да прође без квалитетног рада катастра, односно Републичког геодетског завода. Желим да кажем да је рад Републичког геодетског завода и организационих јединица по градовима и општинама (у народу познатих као катастри) јако битан и задире у готово све сфере живота. Значи, без доброг, квалитетног рада у катастрима, односно у Републичком геодетском заводу нема ни доброг функционисања државе.

Неке тешкоће које се сада појављују на нивоу Републичког геодетског завода једноставно треба имати у виду и видети где су те тешкоће. Мислим да је руковођење Републичким геодетским заводом на завидно високом нивоу, да је Републички геодетски завод искорачио крупним кораком на виши ниво свог рада, готово на свим нивоима, од геопросторних података и на свим другим деловима где функционише Републички геодетски завод. У оквиру катастара, за ту врсту посла потребна су специфична знања. У оквиру органа управе практично постоји 90% техничке струке. Значи, то само по себи говори да морају постојати одређена специфична знања за ту врсту посла. С обзиром на то да је то тако битно за рад Републичког геодетског завода, односно катастара, треба имати у виду мало и захтеве радника па и синдиката да, у складу са наведеним и према могућностима буџета, такав рад треба адекватно наградити. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мирко Крлић. (Није ту.)

Реч има народни посланик Звонимир Ђокић.

Изволите, колега.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Поштовани господине министре са сарадницима, поштовани народни посланици, нисам финансијски експерт те немам амбицију да анализирам финансијске детаље Предлога закона о конверзији стамбених кредита индексираних у швајцарским францима, али политичке и социјалне ефекте да.

На иницијативу председника Републике Србије Александра Вучића, финансијски, економски, банкарски, правни и социјални стручњаци у Србији, заједно са представницима удружења грађана задужених у „швајцарцима“, учествовали су у изради овог предлога закона. Он је резултат напорног рада, преговора и компромиса, те зато немам амбицију да мењам било шта у овом предлогу који је пред нама.

Међутим, не могу да се сложим са мишљењима оних у Скупштини али и ван Скупштине који, мислећи на дужнике у „швајцарцима“, обично кажу – сами су криви што су изабрали швајцарски франак, хтели су да профитирају, па сада нека сами сносе последице. То једноставно није у реду. Није тако, није тачно. Не ради се, господо, овде о штедишама „Југоскандик банке“, на пример, Јездимира Васиљевића, не ради се овде ни о штедишама „Дафимент банке“ Дафине Милановић, који су свесно улазили, углавном свесно, у неразумне финансијске ризике желећи да брзо и лако зараде, већ се ради о људима који су сасвим легално и легитимно, на уобичајени начин, у сасвим регуларним банкарским условима ушли у стамбене кредитне аранжмане и изабрали једну од понуђених могућности. Везали су се за швајцарски франак, нису за евро; могли су за евро, изабрали су оно што су мислили да им је повољније. А онда су се једним потезом финансијских институција у Швајцарској, сетимо се тога, чије је последице нажалост осетио читав свет – нормално, Швајцарци су бранили своје интересе и то је нормално, легално и легитимно – нашли у тзв. дужничком ропству.

Дакле, не ради се о људима који су се коцкали или људима који су ушли у неке неразумне финансијске ризике, већ о људима који су урадили оно што је за њих у том тренутку било повољније. Па зар се исто тако не понашамо сви ми свакодневно, стално економишући у жељи да испунимо своје свакодневне потребе? Да, и данас се опредељујемо за оно што нам је повољније и то није грех, зар не? Наравно да није. Ти људи су сада, не својом кривицом, запали у дужничко ропство. Зато тим људима треба помоћи, јер то су наши грађани који су у невољи. И ту не сме бити никакве

поделе на ове или оне, на једне или друге, на наше или њихове. Морамо да бринемо једни о другима, треба нам јединство. Понашајмо се онако како се понашају и други народи у свету.

Дакле, нисам финансијски експерт, али и те како добро умет да проценим шта је добро, а шта лоше за овај народ и за ову државу. Знам и те како добро да проценим ко ради у интересу ове државе и овог народа, а ко ову државу руши зарад туђих интереса. И те како знам и умет да проценим која је политика добра, а која лоша за овај народ и у томе ми чак и они који себе називају лидерима, опозиционим лидерима, искрено речено, нису ни до колена, ни мени а ни мојим колега из посланичког клуба СНС. Ево, погледајте, њих и данас нема у Скупштини, клупе су празне. Шта њих интересују проблеми грађана? Никад их нису ни интересовали. Њих интересује како да поново дођу до државне касе, како да поново стекну могућност да пљачкају. То су они.

Зато позивам народне посланике да прихватимо Предлог овог закона. И желим да искористим прилику да позовем све оне који су сада поред малих екрана и прате овај пренос, онај пристојни део Србије, да се данас сви заједно окупимо на платоу испред Дома Народне скупштине, да кажемо стоп насиљу и дамо подршку пристојној Србији, да дамо подршку председнику Републике Србије Александру Вучићу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пошто на листама посланичких група више нема пријављених за реч, пре закључивања заједничког начелног и јединственог претреса питам да ли желе реч председници, односно представници посланичких група или још неко ко није искористио своје право из члана 96. Пословника.

Реч има колегиница Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважени председавајући, поштовани министри, колеге посланици, налазимо се на крају ове расправе у начелу. Господине министре, можемо да констатујемо да сте урадили један добар посао и пронашли решење, сходно могућностима, за овако комплексне проблеме који су снашли не само 15.500 грађана који имају кредите индексиране у швајцарским францима већ много, много више људи и породица које су директно или индиректно везане за ове проблеме.

Према томе, не тиче се овај проблем само оних који су директни корисници кредита, већ четвороструко већег броја људи чије породице зависе од тих рата које плаћају, које долазе сваки месец. Свака породица је била подједнако срећна када је узимала тај кредит, јер је желела да реши своје стамбено питање и крене у неки нови живот. После пет или десет година, сва њихова страдања, муке и невоље су прича за себе. И то је оно

што је покушај, да и председник државе иницира решавање оваквог проблема заједно са Владом Србије, заједно са надлежним министарством.

Ви сте као министарство иницирали тај директан разговор са тим људима и удружењима која су представници тих људи са тим проблемима, наравно уз присуство Народне банке Србије. Оно што се видело до тада, Народна банка Србије је, заједно са Касационим судом, гледајући своје надлежности, не скрећући са правог пута случајно да има одређене субјективне или објективне проблеме да помогне тим људима на овај или онај начин, схватила да не може да помогне тим корисницима кредита на начин да им смање рате, да им смање трошкове, да им смање тај притисак, поготово оном делу грађана који су били малтене дошли до тога да не могу да сервисирају рате, доцње велике, и да ће се сутрадан наћи на улици.

Значи, морао је неко да изађе с оваквим предлогом. Да ли је добро да се то даје из буџета Србије, да ли је то на терет свих грађана Србије, мислим да о томе треба да суди цело друштво.

Подсетићу вас да је 2. марта 2007. године држава исто то урадила. Подсетићу све грађане Србије да је тада уредбом Влада, поред 247.000.000 динара, одобрила још 450.000.000 динара у то време, што је представљало у ствари субвенције за кредите у „швајцарцима“. Тада је господин Јелашић рекао да се то не ради из буџета. Тада су субвенције за ове кредите износиле 14.000 евра за кредите до 50.000 евра у швајцарским францима, 28.000 за кредите за 100.000 евра.

Према томе, и тада је држава интервенисала покушавајући да реши проблеме и знала свесно да гура грађане у овакве моделе финансирања. У том тренутку заиста је швајцарски франак био повољан. Грађани су могли да купе 30% већу квадратуру стана у том тренутку, јер нису били кредитно способни да купе станове за кредите индексиране у еврима. Али ниједна банка није социјална установа, не поклања паре, већ уступа паре за своје интересе, и то овде сви добро знамо.

Оно што се дешавало после тога је практично економски колапс. Године 2012. Српска напредна странка, на челу са господином Вучићем, морала је да се суочи са решавањем многих проблема у друштву, јер смо дошли до тога да не можемо да сервисирамо основне обавезе као држава према пензионерима, запосленима у државној управи, просвети, здравству. Према томе, требало је извршити економске реформе.

Данас имамо резултате тих реформи. Данас, после три месеца у 2019. години, можемо да кажемо да имамо четврти пут суфицит, од 15,9 милијарди; да имамо раст, који је у прошлој години био 4,3%, не пад какав је био (3,1%) у 2012. години; да имамо највећи степен привлачења страних директних инвестиција, 3,5 милијарди евра, што је дупло више него за цео регион где износи 1,9 милијарди евра. Можемо да кажемо да нам је јавни

дуг пао са 70% на 50,8% и да нам је незапосленост 12%, што је у односу на оних 26% скоро дупло мање.

Значи, данас говоримо о предлогу једног решења које је могуће да изађе као законско решење одавде из Скупштине и буде подржано и од Владе и од скупштинске већине, што никад нисмо могли да урадимо, ни 2012, ни 2013, ни 2014. године, ни до сада.

Можемо да кажемо да су и ти судски поступци који се воде један вид заштите људских права, који до 2012. године није могао да буде. Рећи ћу вам, док је Ђилас био, док је „Хипо Алпе Адрија“ банка била, нико није могао да подигне судски спор против иједне банке за кредите индексирани у „швајцарцима“. У време Александра Вучића је дошло до демократије, у којој сваки грађанин има право да води судски спор.

Према томе, многе ствари су се промениле. Само су они који су гурали ове људе да уђу у то дужничко ропство данас покушали политички да манипулишу њима и да праве, једноставно, политичку кампању на томе да је Александар Вучић крив за овакво стање у држави, што наравно није истина. Требало је створити економски амбијент да дођете у могућност да помогнете људима и олакшате њихов живот, да сервисирају та месечна задужења и рате.

Критичари који кажу да је потребна јавна расправа и критичари који кажу да је потребно да се спроводе одлуке суда, да то треба да ради Народна банка а не буџет Србије су закаснили са том својом оценом. Зашто? Зато што је то требало говорити и онда када је почело да долази до поремећаја на тржишту капитала, и онда када су удвостручене рате које је требало грађани да плаћају, и онда када је 1.500 породица изгубило кров над главом а плаћали су те своје кредите. То је највиши степен лицемерја када говоримо о опозицији зато што ми овде имамо прилике да видимо да припадници оних који су пропагирали ове кредите данас говоре против Александра Вучића. Али, с друге стране, Бошко Обрадовић има своје посланике који у слободно време носе вешала, они заступају удружења пред судовима за овакве кредите. Тако да ви данас у ствари и не знате каква је политика тих тзв. опозиционих лидера по питању решавања проблема ових грађана.

Председник Вучић је заиста први иницирао да се нађе консензус у друштву по питању ових проблема и показао да брине о свим грађанима подједнако. Због тога ћемо ми данас имати прилике да он то јединство покаже према свим грађанима Србије кроз свој план и програм за будућност. Мислим да треба да га чују и они који данас не желе да уђу да гласају, уопште да расправљају о овом закону, јер је врло важно рећи каква ће будућност Србије бити, поготово у изазовима који нас чекају по многим политичким питањима.

Нема поделе међу грађанима, и СНС, на челу са нашим председником, управо жели да пошаље ту поруку данас, јаку политичку поруку када је у питању било које политичко питање, па и питање Косова и Метохије и живота Срба на Косову и Метохији. Због тога је важно да данас сви грађани изађу и дају подршку Александру Вучићу, једној одговорној политици Српске напредне странке и уопште државе Србије, али и подршку ономе што је важно за будућност наше деце. Због тога, у дану за гласање СНС ће подржати све ове законске предлоге. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ви се сигурно сећате индивидуе која се зове Јанко Веселиновић, у народу познатијег као Јанко Преокренути, вође „удруге за преокрет“, који је не тако давно на ову галерију довео оне који су се задужили у швајцарским францима. Довео их је овде на галерију. Сигурно се сећате и транспарента на коме је писало да штитимо банке, а не народ. Дакле, то је радио данашњи припадник савеза лопужа, превараната и љотићеваца. Тада је мислио другачије. Данас тврде да не треба да штитимо народ. Вероватно треба да штитимо Ђиласа, Шолака, Петреуса, вероватно треба да штитимо Јеремића, вероватно треба да штитимо милионере, вероватно треба да штитимо мултимилionера Ђиласа.

Пошто је министар финансија ту, тражим да пошаље пореску инспекцију у прекограничне канале који послују са СББ-ом и да се утврди како испумпавају новац преко прекограничних канала, где користе домаћи програм, не плаћају телевизијским каналима ништа, али зато прекограничним каналима испумпавају на десетине милиона евра и тако праве вештачки губитак. Дакле, овде наводно у држави направе губитак, а испумпавањем новца то ставе у своје џепове. Зато је њихов други захтев у ствари први – то је да газдују РЕМ-ом и да на такав начин наставе да експлоатишу наше медијско тржиште.

То обавезно да проверите. Тако ћете стећи позамашан новац зато што на тим прекограничним каналима емитују домаће рекламе, а то није дозвољено, и притом не плаћају порез и угрожавају домаће телевизијске станице чији програм користе бесплатно, да би ови други плаћали. Од претплатника узму 120.000.000 евра, домаћим телевизијама ништа не плате, новац избаце напоље телевизијама које раде малтене на црно, јер по споразуму о реемитовању који смо потписали у Савету Европе ти програми споља морају да дођу у изворном облику, значи не смеју да се допуњују домаћим рекламама, нити да се емитује програм из студија, што

рецимо један прекогранични канал, Н1 телевизија, упорно ради. О „Спорт клубу“ нећу говорити зато што свако вече оштети за 10.000 евра емитујући у прекограничним телевизијама неовлашћено рекламе.

Дакле, сећате се сигурно Јанка Преокренутог, сећате се и Бошкића Леворучице. Сигурно се сећате Бошка „Љотића“ који је овде заступао снажно, а можда је у праву... Био је против страних банака. Био је против страних банака које су загазовале готово целим финансијским и осигуравајућим кућама, стране банке и стране осигуравајуће куће. Он је снажно био против тога. А данас упорно Бошко „Љотић“ шета с онима који су управо те банке довели у нашу земљу. Нисам ја стране банке довео овде, довели су их његови партнери Борко Стефановић, Јеремић, Ђилас, Борис Тадић, о њему да не причам.

Сви се свакако сећате да су постојале две домаће банке, једна се звала „Агробанка“, друга Развојна банка. Ви као министар финансија свакако знате да смо ми штедише тих банака већ помагали. Нису ово први људи којима помажемо. Заштитили смо штедише тако што смо после пљачке Демократске странке, пљачке „Агробанке“ и Развојне банке Војводине, убацили новац у те банке да бисмо заштитили штедише тих домаћих банака које су Демократској странци служиле као ортачка кобила да те кредите које нису враћали стровале на домаће банке. На крају је држава, односно сви грађани, платила ту штету да штедише не би остале без својих улога.

Значи, нису ово први грађани којима помажемо. Држава треба да штити људе, а људи треба да штите државу. Зато подржавам да помогнемо овој групи људи, као што ћемо помагати вероватно и неким другим.

На вас апелујем да такође помогнемо пољопривредницима који имају дугове према ПИО осигурању и према РФЗО, то је ненаплативо, ти дугови су готово 240 милијарди динара, да се камате отпишу, да се добар део дуга отпише и да се ти људи врате, да поново буду осигураници и за ПИО осигурање и за здравствено осигурање, што су престали да буду, да помогнемо и тој другој категорији људи, која је државотворна и која ће свакако бити захвална.

На крају, даме и господо, пошто немам пуно времена, морам да апелујем данас на све учеснике да овај скуп буде достојанствен. Апелујем на политичке противнике да запамте изјаву, односно изреку коју је Дучић рекао – да вас не мрзе превише, јер од наших мржњи корист имају само наши противници. Поштујем њихове разлике, али не треба од разлика да праве поделе и да нас тако подељене користе једне против других. Јер, на крају, сви ови њихови који шетају, шетају за Ђиласа, Јеремића, за милионере. Мислим да је време да и они размисле и да подрже милионе грађана који штите своју државу и који заједно са нама желе да је поставе

на ноге, да економски стане на ноге, и онда ће нас поштовати и они други који су нас подељене користили једне против других. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Синиша Мали.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Хвала пуно.

Уважени посланици, најпре за крај желим да вам захвалим на веома конструктивном и отвореном дијалогу и вашим коментарима и сугестијама око свих ових закона који су данас на дневном реду. С друге стране, само да искористим прилику да подсетим и вас и грађане Србије на један шири контекст у коме се Србија нашла последњих петнаест година.

Дакле, 2013. године ми смо били земља пред банкротом, земља која је била на ивици амбиса. Та ситуација је била последица веома неодговорних одлука претходне власти и претходних власти, од повећања и исплате пензија 2008. године до енормног повећања јавног дуга од 2008. до 2013. године, од негативних стопа раста, дакле умањења нашег БДП-а, до високих дефицита у буџету. Једна од тих одлука били су и ови кредити у швајцарским францима. Не желим да говорим о лицемерности оних који сада поводом тога причају како, ето, ми каснимо у томе да им помогнемо, а управо су они ти који су увели те стамбене кредите у нашу земљу.

Хоћу да говорим о нечем другом, а то је о нашем ставу, нашем понашању и нашој визији боље Србије. Ми се боримо за будућност Србије, боримо се за будућност наше деце. Године 2014, када је председник Вучић био премијер и покренуо велике и тешке реформе, није било лако и мало ко је веровао у њихов успех, али, ево, данас имате резултат тих реформи: имате високе стопе раста, имате потпуно смањен, односно потпуно уравнотежен јавни дуг у односу на БДП, имате суфицит у буџету трећу годину заредом, имате смањење стопе незапослености, боримо се за свако ново радно место, сваку нову фабрику, сваки нови дом здравља, клинички центар, вртић, школу.

То је политика за будућност Србије, политика за нашу децу. Без наше деце нема ни Србије. Ја тако видим и овај закон о стамбеним кредитима који су узети у швајцарским францима, видим и закон о изменама Закона о буџетском систему где дајемо повећање плата особама које раде у предшколским установама, дакле у вртићима, које раде са нашим децом.

У овом тренутку ми смо финансијски стабилни. Немамо проблема ни са кредитима, све своје обавезе исплаћујемо у дан. Имамо могућност да помогнемо људима који су у проблему и то показује колико смо се и ми као друштво променили.

Ја се сећам, некада давно, када сам био мали, па са својим родитељима, другачија је била ситуација пре 20, 25, 30 година, некако смо увек имали жељу свима да помогнемо, и комшије су се међусобно знале па су се помагале. Волео бих да се таква ситуација врати поново. Зато желим да се боримо на овакав начин за грађане Србије и за нашу децу, да помогнемо свима, коме год можемо, колико год можемо, ако им је та помоћ потребна. Не задужујемо се, не смањујемо никоме друга права па кажемо – некеме умањујемо, некеме дајемо више. Не, желимо да помогнемо колико можемо онима којима је наша помоћ најпотребнија.

Тако гледам овај закон, тако гледам политику Владе Републике Србије, тако гледам политику председника Вучића – за будућност Србије, јер за будућност се боримо и кроз овакве законе и кроз свакодневно отварање фабрика, нових километара ауто-путева и свега онога што радимо заједно са грађанима Србије.

Хвала вам још једанпут на конструктивном дијалогу и радујем се дану гласања за ове законе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Сагласно члану 98. ставу 4. Пословника, закључујем заједнички начелни и јединствени претрес о предлозима аката из тачака 1–18. дневног реда.

Са радом настављамо у уторак од 10.00 часова. Захваљујем.

(Седница је прекинута у 12.45 часова.)